

Proef ingediend met het oog op het behalen
van de graad van Master in de Sociaal Agogische Wetenschappen

VAN SCHAPEN NAAR HERDERS

**Hoe participatie een stem kan bieden aan kinderen en
ouders**

MARIE BOGAERTS
2021-2022

WETENSCHAPSWINKEL

in samenwerking met Bataljong

Promotor en begeleider: Prof. Dr. Geert Vandermeersche
Psychologie & Educatiewetenschappen

Proef ingediend met het oog op het behalen
van de graad van Master in de Sociaal Agogische Wetenschappen

VAN SCHAPEN NAAR HERDERS

**Hoe participatie een stem kan bieden aan kinderen en
ouders**

MARIE BOGAERTS

2021-2022

Aantal woorden: 12.575

Promotor: Prof. Geert Vandermeersche
Psychologie en Educatiewetenschappen

Toestemmingsformulier openbaarmaking masterproef

Student : Bogaerts Marie
Rolnummer : 0581215
Opleiding : Sociaal Agogische Wetenschappen
Academiejaar : 2021-2022

Masterproef
Titel : Van schapen tot herders.
Promotor : Prof. Vandermeersche

De masterproef waarvoor de student een examencijfer van 14/20 of meer behaalt, en waaromtrent geen 'non disclosure agreement' (NDA of geheimhoudingsovereenkomst) werd opgesteld, kan kosteloos worden opgenomen in de vubis-catalogus van de centrale universiteitsbibliotheek mits expliciete toestemming van de student.

De student kiest in het kader van de mogelijkheid tot kosteloze terbeschikkingstelling van zijn/haar masterproef volgende optie:

- ☐ OPEN ACCESS: wereldwijde toegang tot de full tekst van de masterproef
- ☒ ENKEL VANOP DE CAMPUS: enkel toegang tot de full tekst van de masterproef vanop het VUB-netwerk
- ☐ EMBARGO WAARNA OPEN ACCESS VOLGT: pas wereldwijde toegang tot de full tekst van de masterproef na een opgegeven datum, met name ...
- ☐ EMBARGO WAARNA ENKEL TOEGANG VANOP DE CAMPUS VOLGT: enkel vanop de campus toegang tot de full tekst van de masterproef na een opgegeven datum, met name ...
- ☐ FULL TEKST NOOIT TOEGANKELIJK: geen toegang tot de full tekst van de masterproef
- ☐ GEEN TOESTEMMING voor terbeschikkingstelling

De promotor bevestigt de kennisname van het voornemen van de student tot terbeschikkingstelling van de masterproef in de vubis-catalogus van de centrale universiteitsbibliotheek.

Datum: 15/08/2022

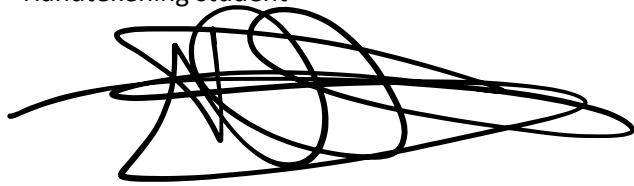
Handtekening promotor: Prof. dr. Geert Vandermeersche

Dit document wordt opgenomen in de masterproef. De student die het formulier niet voegt aan de masterproef en/of geen keuze heeft aangeduid en/of het formulier niet ondertekend heeft en/of geen kennisgeving aan de promotor heeft gedaan, wordt geacht geen toestemming tot openbaarmaking te verlenen; in dat geval zal de masterproef enkel worden gearhiveerd, maar is deze niet publiek toegankelijk.

Opgesteld te Gent op 13/08/2022

Handtekening student

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Samenvatting

In heel Vlaanderen zijn er momenteel 223 Huizen van het Kind. Een Huis van het Kind is een “plaats” waar kinderen en ouders terecht kunnen voor kind- en gezinshulp. Ze bieden steun aan kinderen, jongeren en (aanstaande) ouders.

Vanuit internationale literatuur werd het belang van participatie binnen kind- en gezinshulp sterk in de verf gezet, binnen België werd hier ook aandacht aan geschonken door de Vlaamse Overheid bij het opstellen van een nieuw decreet voor de organisatie van opvoedingsondersteuning. Uit dit decreet is Huis van het Kind ontstaan, maar onderzoek naar de praktische implementatie van het includeren van participatie is tot nu toe nog niet gebeurd. Daarom probeert het onderzoek meer duidelijkheid te brengen omtrent de manier waarop Huis van het Kind de stem van het Kind interpreteert binnen de organisatie. Binnen het onderzoek wordt ook de mening van de werknemer bevestigd, om zo te zien of de eisen die worden gesteld door het decreet ook effectief haalbaar zijn in de praktijk.

Voor dit kwalitatief onderzoek werden 7 werknemers van Huis van het Kind bevestigd, verspreid over 7 Vlaamse steden. Hiervoor werden individuele interviews (n=7) in een semigestructureerde vorm afgenomen. De resultaten geven weer dat er nog grote verbetering mogelijk is binnen Huis van het Kind op vlak van participatie. De voornaamste werkpunten zijn al terug te vinden bij het gebruiken van participatieve methodieken an sich. Een echte invloed op de werking zelf ondervinden stakeholders bij de meerderheid van de bevestigde Huizen tot op heden nog niet.

Dit onderzoek toont aan dat participatief werken nog een groot werkpunt is binnen de organisatie. Aanvullend onderzoek op grotere schaal kan bijdragen aan meer kadering en mogelijks ook weergeven welke succesfactoren een participatieve aanpak met zich meebrengen.

DANKWOORD

“Merci, merci, merci!” – Arno Hintjens¹

Een thesis schrijven is niet enkel een werk van lange adem, het is ook iets waar je vele mensen in mee trekt. Een statement dat ik zeker kan beamen na het schrijven van mijn eigen thesis. De perfectionist in mij wilde dit heel graag heel goed doen, waarbij steun van mijn omgeving zeker meer dan eens nodig was. Dus om deze omgeving te bedanken, even een driewerf hoera en merci!

Mijn eerste merci gaat uit naar de medewerkers van Huis van het Kind die meegewerkt hebben aan mijn onderzoek: merci om zo vriendelijk te zijn om tijd te maken voor mij, voor de ‘meer dan welkom’-overload aan bruikbare informatie, inzichten en bedenkingen. Jullie hebben elk een steentje bijgedragen tot wat mijn masterproef is geworden. Ik kan niet genoeg benadrukken hoe dankbaar ik ben dat ik jullie heb ontmoet en het vuur aan de schenen mocht leggen. Daarbij hoort natuurlijk ook mijn begeleiding bij Bataljong; Bieke Naeckaert. Niet enkel stelde ze de spreekwoordelijke deur open naar Huis van het Kind, maar haar interesse werkte erg aanmoedigend. Een contactpersoon die steeds open stond voor een kort update gesprek en haar bijdrage leverde op verschillende aspecten van dit thesiproces, een betere begeleiding kon ik niet wensen.

Een tweede merci gaat uit naar de fantastische ondersteuning die ik mocht genieten tijdens het anderhalf jaar durende parcours. Aan mijn promotor prof. Vandermeersche, die de dubbele rol van begeleider op zich nam; dikke merci! Feedback geven op een thesis gaat veel verder dan spellingscorrectie en het nagaan van een correcte zinsbouw. Elk overlegmoment met u was heel verhelderend en gaf me steeds de goesting om verder te schrijven. Deels door uw inbreng werd deze hele weg een aangename kennismaking met kwalitatief onderzoek.

Ten derde, mijn laatste merci zou ik willen opdragen aan vrienden en familie. Van het delen van de oproep op sociale media tot het geven van peptalks, merci om er voor mij te zijn. Jullie steun en aanmoediging is voor mij van onschatbare waarde geweest. In het bijzonder wil ik graag mijn vriendin, Céline, mijn ouders en vriend, Jordi, bedanken! Zonder hen was ik nooit tot aan mijn thesis geraakt. Een masteropleiding combineren met een job is geen gemakkelijk gegeven en dat was soms ook te merken aan mijn gemoed. Ik ben hen dan ook zo dankbaar dat ze mij bijstonden tijdens elk diepte- en hoogtepunten van de rollercoaster dat mijn studies vormden.

Nu alle merci’s de ronde zijn gepasseerd, rest er mij niets anders dan de persoon die dit leest en nog niet denkt aan stoppen, veel leesgenot te wensen!

Marie Bogaerts, juli 2022

¹ Arno Hintjens, 30/01/2002 - Bedankingsspeech na zijn Franse onderscheiding van Ridder in de Kunsten en Letteren (volgens mijn mama)

Inhoudsopgave

INLEIDING	6
LITERATUURSTUDIE	8
KADERING HUIS VAN HET KIND	8
1 Doelstellingen vanuit het decreet.....	9
PREVENTIEVE GEZINSONDERSTEUNING	9
1 Opvoedingsondersteuning.....	10
2 Ondersteuning binnen de verschillende ontwikkelingsfasen van het Kind	11
3 Preventieve gezondheidszorg.....	15
PARTICIPATIE BINNEN HULPVERLENING	15
1 Drempels voor participatie	16
2 Stem geven binnen Huis van het Kind	17
CONCLUSIE	18
ONDERZOEKSVRAGEN EN CONCEPTUEEL MODEL.....	20
DATA EN METHODE	21
ALGEMENE ONDERZOEKSOPZET.....	21
PARTICIPANTEN	21
1 Onderzoekspopulatie.....	21
2 Inclusie- en exclusiecriteria.....	22
MATERIAAL.....	22
ANALYSE PROCEDURE.....	23
RESULTATEN	25
ERVARINGEN OMTRENT WERKING VAN HUIS VAN HET KIND.....	25
1 Werking binnen Huis van het Kind	25
2 Preventieve gezinsoversteuning	28
PARTICIPATIE BINNEN HUIZEN VAN HET KIND	28
1 Incluseren van de stem van het Kind binnen Huis van het Kind	29
2 Communicatie vanuit Huis van het Kind.....	31
DISCUSSIE EN CONCLUSIE	32

BESPREKING EN PRAKTISCHE AANBEVELINGEN	32
<i>1 De kloof met decreet preventieve gezinsondersteuning</i>	32
<i>2 De kloof met het participatieonderdeel van het decreet</i>	33
BEPERKINGEN EIGEN ONDERZOEK	34
AANBEVELINGEN VERDER ONDERZOEK	34
CONCLUSIE	35
ETHISCHE AANVAARDBAARHEID	36
PROMOTER EN BEGELEIDER	36
BIBLIOGRAFIE.....	37
BIJLAGEN	40

INLEIDING

Op 29 november 2013 schreef de Vlaamse Overheid een decreet uit om de nood aan duidelijke aflijningen omtrent lokale samenwerkingsverbanden voor kind- en gezinshulp aan te pakken, hieruit ontstond het Huis van het Kind. In het decreet worden er 3 basiselementen aangehaald dat het Huis van het Kind dient te includeren in hun aanbod (Vlaamse Overheid, 2014):

1. Opvoedingsondersteuning
2. Ondersteuning binnen de verschillende ontwikkelingsfasen van het kind
3. Preventieve gezondheidszorg

Het decreet werd op 1 april 2014 in werking gesteld. Dit decreet beschrijft ook de doelstellingen voor het Huis van het Kind. Huis van het Kind dient een aanbod te hebben voor alle gezinnen dat wordt afgestemd op hun noden en vragen, hun aanbod dient toegankelijk te zijn voor maatschappelijk kwetsbare gezinnen en tot slot moeten de Huizen beschikbaar zijn voor andere zorgverleners. De doelgroep van Huis van het Kind is zeer ruim; van aanstaande gezinnen, gezinnen met kinderen tot kinderen en jongeren zelf (preconceptie tot +18 jaar). Zorgafstemming is een essentieel kenmerk van de werking. Dit aanbod vereist ook een zekere bekendheid in de stad, samenwerken met verschillende diensten en organisaties is hierbij uiterst belangrijk.

"Een Huis van het Kind is er voor iedereen, in verhouding tot wat die nodig heeft. Voor velen is dat soms, voor sommigen is dat veel." (EXPOO, 2015)

Het ultieme doel van elk Huis is om een netwerk op te starten van verschillende organisaties en gemeenten die zich allemaal met opvoedingsondersteuning, ontwikkelingsondersteuning en/of preventieve gezondheidszorg bezig houden, dat elkaar kent en doorverwijzingen binnen dit netwerk kunnen doen (B. Nackaerts, eigen communicatie, 22 april 2021). Een onderdeel van deze netwerken is de samenwerking tussen Huis van het Kind en Bataljong. Bataljong ondersteunt de jeugdambtenaren die binnen het netwerk van Huis van het Kind aan de slag zijn en ziet zichzelf als het koppelpunt tussen jeugdambtenaren en lokaal bestuur (Bataljong, 2021). In de context van de samenwerking tussen Bataljong en Huis van het Kind, is dit onderzoek op poten gezet.

Een rapport van Huis van het Kind et al. (2017) haalt opnieuw de participatieopdracht aan als belangrijk onderdeel van dit decreet. Ondersteuning dient te zijn afgesteld op de lokale noden en behoeften. Om dit te waarborgen promoot het decreet participatie van de cliënt. In het rapport, waarin 119 van de toen 126 Huizen van het Kind bevraagd werden omtrent hun ervaringen, staat echter vermeld dat participatie slechts in 22,4% van de Huizen geïntegreerd is in de werking.

Op 6 gemeenten na bieden Huizen van het Kind ondersteuning in elk van de 300 Vlaamse gemeenten aan gezinnen, jongeren en kinderen. Vlaanderen bevat ondertussen 223 al-dan-niet-fysieke Huizen van het Kind, en ook in het Brussels hoofdstedelijk gewest is er 1 overkoepeld Huis van het Kind te vinden (EXPOO, n.d.-b).

Wanneer er de vraag naar participatie in de bredere context onder de loep wordt genomen, kan men stellen dat participatie een trend is die wereldwijd sterk aan belang heeft gewonnen het afgelopen decennia. Onderzoek wijst uit dat het includeren van de stem van stakeholders een positief effect

heeft binnen sociaal-georiënteerde projecten (de Camargo et al., 2019). Sociaal georiënteerde projecten omvat alles wat wordt opgesteld in functie van de gemeenschap, georganiseerde sociale verantwoordelijkheid en humanitaire projecten. Sulbrandt et al. (1994, in de Camargo et al., 2019) stellen dat de input van stakeholders vaak te weinig wordt geïncorporeerd in deze projecten. Dit staat haaks tegenover de resultaten van hun onderzoek, het organiseren van deze projecten zou volgens onderzoek net baten bij inbreng van de stakeholders. Participatie op een zinvolle manier integreren, blijkt echter uit vele bronnen een moeilijk gegeven in de praktijk (Batsleer & Davies, 2010; Corney, 2014; Ridge, 2006).

Het doel van dit onderzoek is om naar de opvattingen, ideologieën en ervaringen van werknemers binnen Huis van het Kind te peilen om op deze manier de 3 basiselementen en het participatieniveau van de Huizen onder de loep te nemen. Daarnaast probeert deze masterproef niet enkel de vertaling van de stem van het kind te belichten, maar ook de drempels en succesfactoren te achterhalen die hiermee gepaard gaan. Het onderzoek bouwt dus in zekere zin verder op het rapport van Kind en Gezin, maar biedt als kwalitatief onderzoek een diepere kijk in de ervaringen van betrokken partijen anno 2021-2022, om zo een agogische relevantie te bieden voor de organisatie en mogelijke verbeterpunten aan te duiden.

LITERATUURSTUDIE

Om beter te begrijpen waarom dit onderzoek naar de manier van werken binnen Huizen van het Kind en de integratie van participatie binnen deze werking van belang is, dienen we eerst te verstaan hoe Huis van het Kind is opgebouwd en wat de rol van participatie hierin is. Om dit te verduidelijken wordt eerst een kadering gegeven van Huis van het Kind an sich. Vervolgens wordt aan de hand van de drie basiselementen waarrond de Huizen van het Kind zijn opgebouwd, een uitgebreide weergave gegeven omtrent opvoedingsondersteuning, preventieve gezinsondersteuning en preventieve gezondheidszorg in de bredere context. Hierbij wordt er aandacht geboden aan het algemene belang van deze aspecten binnen de kind- en gezinshulp en wordt er dus verder gekeken dan het belang van deze drie factoren voor een Huis van het Kind. Vervolgens wordt gekeken naar participatie binnen kind- en gezinshulp en wordt dit ook bekeken vanuit het perspectief van Huis van het Kind. Tot slot wordt een conclusie gevormd.

Kadering Huis van het Kind

Huis van het Kind is de plaats waarbinnen lokale samenwerkingen worden gestimuleerd en waarbij de lokale overheid, middenveldorganisaties, de gewone burger en vrijwilligers een verband vormen met als doel alle gezinnen met kinderen en jongeren te ondersteunen (Kelchtermans & Vos, 2016). Door dit op een lokaal niveau te organiseren, tracht Huis van het Kind hulp te bieden die zo dicht mogelijk aansluiting zoekt bij de leefwereld van z'n cliënten. Per gemeente kan er zelf bepaald worden hoe zo'n huis er uit ziet, dit kan een fysieke plaats zijn, een online platform, een Huis zijn waar meerdere gemeenten toegang tot hebben en er sprake is van een samenwerking onderling, etc..

Bij het opstarten van een Huis van het Kind wordt steeds gekeken naar de bestaande organisaties en samenwerkingen en wordt getracht hierop verder te bouwen om zo gebruik te maken van gekende krachten binnen de gemeente. Elk Huis van het Kind heeft wel een aantal verplichte samenwerkingen o.a. met Kind en Gezin (EXPOO, 2015).

Het bieden van ondersteuning doen ze door in te zetten op drie pijlers (EXPOO, 2015):

- Het aanbod van Huis van het Kind toegankelijk en zichtbaar maken binnen de gemeente;
- Geïntegreerde dienstverlening, en;
- Vraaggerichte dienstverlening die wordt afgesteld op de noden en behoeften van de cliënten.

De mate waarin deze drie pijlers op de voorgrond worden gesteld, is afhankelijk van het Huis en de omgeving waarin deze zich bevindt. Om in de laatste pijler te voorzien, met name afgestelde dienstverlening, dienen de huizen gebruik te maken van participatieve processen bij het opstellen van hun beleid en aanbod .

Participatie wordt binnen Huis van het Kind gepromoot. Op het Vlaams congres Opvoedingsondersteuning in 2015 werd een lezing gegeven omtrent gebruikersparticipatie in de Huizen (Derwael, 2015). De lezing benadrukte dat de Huizen niet enkel streven naar het includeren van gebruikersparticipatie, maar participatie in ruimere context dienen te plaatsen.

Deze ruimere context duidt op alle belanghebbenden die zowel rechtstreeks als onrechtstreeks betrokken zijn bij het aanbod of beleid van Huis van het Kind. Derwael (2015) stelt een stakeholdersbenadering voorop voor participatie binnen Huis van het Kind waarbij participatie niet wordt gezien als doel van de organisatie maar als middel om tot een geïntegreerd aanbod te komen.

1 Klik of tik om tekst in te voeren. Doelstellingen vanuit het decreet

De preventieve gezinsondersteuning is gericht op het bekrachtigen van de rechten en belangen van het Kind (Vlaamse Overheid, 2014). Om dit objectief te bereiken, zijn enkele doelstellingen opgelegd vanuit de Vlaamse Overheid die het welzijn van de kinderen en (aanstaande) ouders dienen te bevorderen. Huizen horen te zorgen voor maximale gezondheids- en welzijnsinstellingen door gepaste ondersteuning te bieden omtrent de drie basiselementen die het decreet vooropstelt (met name opvoedingsondersteuning, preventieve gezinsondersteuning en preventieve gezondheidszorg). Daarbijkomend dienen ze aandacht te bieden in hun ondersteuning aan het sociale en informele netwerk van de kinderen en ouders. Huizen van het Kind fungeren ook ondermeer als vaccinatiecentrum voor kinderen. De Huizen dienen oplettend te zijn voor mogelijke risicofactoren die de drie basiselementen in gedrang kunnen brengen. Tot slot zijn de Huizen van het Kind in het leven geroepen door de Vlaamse overheid om bij te dragen aan het ontwikkelen van een gezinsvriendelijk klimaat in de maatschappij (Vlaamse Overheid, 2014).

Al deze doelstellingen vormen de fundering waarop Huis van het Kind dient te worden gebouwd. Aansluitend bij dit basisaanbod komt ook nog een aangepast aanbod dat is afgesteld op de specifieke noden van de (aanstaande) ouders en kinderen. Hierbinnen legt het decreet een extra focus op het belang van het includeren van de maatschappelijk kwetsbare groepen bij het opstellen dit geïntegreerd supplementair aanbod (Vlaamse Overheid, 2014).

Ter ondersteuning van de Huizen van het Kind bij het vervullen van deze doelstellingen nemen, op vraag van de Vlaamse Gemeenschap, verschillende actoren hun een rol op in preventieve gezinsondersteuning samengebracht in de Huizen van het Kind. De verzameling van diensten dient bij te dragen aan het geïntegreerd aanbod. Om tot een optimaal geïntegreerd supplementair aanbod te komen, dienen de Huizen volgens artikel 11 in het decreet houdende de organisatie van preventieve gezondheidsondersteuning de gebruikers van hun Huis te activeren tot participatie (Vlaamse Overheid, 2014).

Preventieve gezinsondersteuning

Alvorens het belang van preventief te handelen te belichten, wordt ingegaan op het belang van preventieve gezinsondersteuning. Preventieve gezinsondersteuning kan gezien worden als hulp dat zich richt op preventieve ondersteuning van gezinnen met kinderen op vlak van opvoeding, gezondheid en ontwikkeling. Het verschilt van de hulpverlening door de vrijblijvendheid, toegankelijkheid, bereikbaarheid en laagdrempeligheid (EXPOO, n.d.-c).

Een andere manier om dit te interpreteren is volgens de visie van Vandemeulebroecke (1995, in EXPOO, n.d.-b), deze stelt dat gezinsondersteuning alle activiteiten zijn die de doelstelling hebben van het welzijn van alle gezinnen en hun gezinsleden te verbeteren. Daarbij ligt de focus op gezondheid, schoolse ondersteuning, financiële hulp, etc. (EXPOO, n.d.-c).

Binnen de internationale context is minimaal onderzoek terug te vinden omtrent preventieve gezinsondersteuning. Wel blijkt dat in verschillende landen, zeker binnen Europa, meer specifiek Italië en het Verenigd Koninkrijk, er een gelijkaardige trend in opmars is waarbij aandacht wordt geboden aan het belang van een goede gezinsondersteuning. Dit komt ook verder in de literatuurstudie aan bod.

Huis van het Kind is, zoals eerder vermeld, gebouwd op 3 basiselementen in functie van preventieve gezinsondersteuning. Als eerste wordt er verwacht dat Huizen van het Kind voorzien in **opvoedingsondersteuning**. Opvoedingsondersteuning, zoals gedefinieerd door Buysse in 2008, is "datgene wat ouders ondersteunend vinden" (EXPOO, n.d.-c). Hier wordt verder op ingegaan in deel 1 van het onderdeel 'preventieve gezinsondersteuning'. Een tweede basiselement is **ondersteuning binnen de verschillende ontwikkelingsfasen van het kind**. Om betere duiding te bieden over wat dit concreet inhoud, wordt er hier rond in deel twee van 'preventieve gezinsondersteuning' een schets gemaakt van het belang van dit basiselement. Een derde en laatste basiselement dat door de Vlaamse overheid werd opgenomen in het decreet omtrent kind- en gezinshulp is **preventieve gezondheidszorg**. Hierover wordt toelichting geboden in het derde deel van 'preventieve gezinsondersteuning'.

1 Klik of tik om tekst in te voeren. [Opvoedingsondersteuning](#)

Uit resultaten van een onderzoek uitgewerkt door van Acker (2010) bleek dat ouders vaak niet goed weten hoe ze moeten omgaan met bepaalde opvoedingsproblemen. Opvoedingsondersteuning bieden is mogelijk op verschillende manieren, binnen de pedagogisch wetenschappen wordt het laatste decennia echter steeds meer aandacht gevestigd op opvoedingsondersteuning aanbieden door het faciliteren en/ondersteunen van ouders via ontmoetingen (Ramaekers & Noens, 2012). Het gaat hier niet per se om fysieke plaatsen, maar het faciliteren van ontmoetingen waarbij ouders en hulpverleners in gesprek kunnen gaan. Ramaekers en Noens stellen in hun boek "Opvoedingsondersteuning in ontmoeten: een bronnenboek als inspiratie" (2012),²⁵ mogelijke ontmoetingen voor die ouders kunnen ondersteunen in het opvoeden. Hierbij wordt opvoeden gezien als een 'normale' activiteit, waarbij het niet gaat over problematische opvoedingsvraagstukken. Opvoeden wordt gezien als een manier om waarden en normen over te dragen naar de volgende generatie. Opvoedingsondersteuning, vanuit een breder perspectief, is volgens Ramaekers en Noens (2012) "alle activiteiten die tot doel hebben om ouders hulp of steun te bieden bij het opvoeden.". Hierbij blijkt het volgens hen soms moeilijk te zijn voor het lokale bestuur om dit beleidsmatig af te lijnen. Nys (2012) stelt dat binnen België de kleine hoeveelheid aan regelgeving en beleid zowel een voor- als nadeel biedt aan de lokale besturen en coördinatoren. Enerzijds zorgt dit voor vrijheid binnen de manier van organiseren anderzijds zorgt dit, zoals eerder aangehaald, voor onduidelijk omtrent bevoegdheden. Binnen België kan wel worden opgemerkt dat er het laatste decennia met meer aandacht wordt gekeken naar de organisatie van opvoedingsondersteuning (Nys, 2012).

Ook in andere landen, zeker binnen Europa, meer specifiek Italië en het Verenigd Koninkrijk, is er een gelijkaardige trend in opmars waarbij aandacht wordt geboden aan het belang van een goede gezinsondersteuning. In 2020 werd in Italië een onderzoek gedaan naar het promoten van opvoedingsondersteuning om zo het welzijn van het gezin en de sociale cohesie te versterken. Balenzano (2021) stelt in dit onderzoek dat de opvoedingsondersteuning die ouders kunnen krijgen in de Family Services Centres (FSC) in Zuid-Italië bijdraagt op verschillende vlakken. De gemakkelijke toegankelijkheid tot ondersteuning, zelfs voor de eerder complexe opvoedingsvragen, zorgen voor een gevoel van empowerment bij de ouders en dragen bij tot zowel het welbevinden van het kind als het gezin in zijn geheel. FSC'en maken gebruik van innovatieve manieren om deze opvoedingsondersteuning vorm te geven, onder andere zelfhulpgroepen en oudertraining. Ook hier wordt de invulling van de ondersteuning op lokaal niveau bepaald. Binnen het Verenigd Koninkrijk is onderzoek gedaan naar de het belang van de ontmoeting tussen hulpverleners en ouders. Het onderzoek, gedaan door Vseteckova et al. (2022) toont aan dat het ontwikkelen van een effectieve relatie tussen ouders en hulpverleners essentieel is om tot geslaagde opvoedingsondersteuningsmomenten te komen.

Ter conclusie kan worden gesteld dat investeren in momenten waarop ouders en hulpverleners waardevolle connecties leggen, de essentiële basis vormt om te komen tot kwaliteitsvolle opvoedingsondersteuning. Daarbij kan worden gesteld dat opvoedingsondersteuning hand in hand gaat met ondersteuning op maat van de ontwikkelingsfase van het Kind. De vragen die binnen ontmoetingen tussen hulpverleners en ouders worden besproken, zijn vaak situaties die alle ouders wel eens doormaken. De (niet problematische) onzekerheden kunnen worden uitgesproken en krijgen een plaats in het leven van de ouders (Ramaerkers & Noens, 2012). Deze ontwikkelingsfasen worden verder toegelicht in het volgende gedeelte.

2 Ondersteuning binnen de verschillende ontwikkelingsfasen van het Kind

Het gedrag van kinderen is afhankelijk van de verschillende leeftijdsfasen. Een zekere mate van inzicht in een bepaalde gedraging die bij een ontwikkelingsfase hoort en weten welke aanpak bij de leeftijd van het kind past, zijn van belang bij de opvoeding van kinderen. Om ouders te helpen bij een opvoedingsproces is het belangrijk na te gaan wat een kind in zijn verschillende leeftijdsfasen nodig heeft om zich optimaal te kunnen ontplooien. Om dit te begrijpen, wordt in dit perspectief onderzocht wat ontwikkeling is en hoe de verschillende leeftijdsfasen van het kind eruit zien (Meij, 2011).

Omdat het bij preventieve gezinshulp belangrijk is rekening te houden met de ontwikkelingsfasen van het kind, wordt in dit gedeelte aandacht besteed aan de verschillende modellen en theorieën die hierop betrekking hebben. Aansluitend wordt op grond van de verschillende modellen per ontwikkelingsfase een beschrijving gegeven van enerzijds de gedragskenmerken en problemen die in bepaalde leeftijdsfasen als normaal worden beschouwd, en anderzijds de taak die de ouder heeft om de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Verder wordt het balansmodel van Bakker et al. (1998) gebruikt om te kijken naar potentiële risicofactoren die van invloed kunnen zijn op het gezin. Tot slot wordt in dit deel ook de terugkoppeling gemaakt naar gezinsondersteuning via ontmoetingen.

a Het belang van opvoeden vanuit de ontwikkelingspsychologie

Een ouder die vragen of zorgen heeft over het ouderschap is geen andere ouder dan iedere ouder. Uit het onderzoeksrapport Kind en Gezin over de levenssituatie van kinderen in Vlaanderen (2017) komt naar voren dat 60% van de ondervraagde ouders in het voorbije jaar vragen of bedenkingen heeft gehad over de opvoeding van hun kinderen. Uit de literatuur over ontwikkelingspsychologie blijkt namelijk volgens Van Yperen (2009) dat veel ontwikkelingsgerelateerde gedragsproblemen samenhangen met de ontwikkelingsfase waarin het kind zich bevindt (Ramaekers & Suissa, 2010). Meij (2011) schrijft in een publicatie van het Nederlands Jeugdinstituut over de basis van opvoeding en ontwikkeling dat het inspelen op deze problemen deel uitmaakt van de dagelijkse opvoedkundige taken van ouders. Om te voorkomen dat de problemen erger worden, wordt ondersteuning van de ouders aangeraden. Het is daarbij van belang dat deze ondersteuning gebaseerd is op de voor een gezonde ontwikkeling en opvoeding typerende kennis. Ouders krijgen daarvoor instrumenten aangereikt waarmee ze veel van hun opvoedingsproblemen kunnen aanpakken (Meij, 2011). Daarom neemt de ontwikkelingspsychologie van het kind een speciale positie in als het gaat om de opvoeding (Ramaekers & Suissa, 2010).

b Modellen en theorieën van ontwikkeling

Tijdens het groeiproces is het kind voortdurend in ontwikkeling, aan het veranderen en aan het transformeren. De ontwikkeling verloopt via aan ontwikkelingsfasen gerelateerde ontwikkelingstaken en die volgen elkaar in een dynamisch proces op (Meurs, 2017). Om zich optimaal te kunnen ontplooiën, moet er een evenwicht zijn tussen de taken en kansen die op microniveau worden geboden (van Crombrugge, 2009). Naast ontwikkelingsmijlpalen verandert een kind ook door (veelal pijnlijke) ondervindingen, zoals het opgedrongen krijgen van veranderingen, die door Crombrugge worden omschreven als ontwikkeling-interferenties. Die kunnen zich op elk moment in de levensloop van het betreffende kind afspelen (Meurs, 2017; van Crombrugge, 2009). De balans tussen beschermende en risicofactoren zorgt ervoor dat het kind hiermee kan omgaan en zich op de juiste manier kan ontwikkelen (Van Crombrugge, 2009). De opvoeding van een baby, een peuter, een kind in de lagere school of een adolescent heeft een verschillende opvoedingsaanpak nodig. Zij hebben alle specifieke behoeften om te kunnen ontwikkelen op een veilige manier. (Meurs, 2017). In de latere evolutie van het kind kunnen verschillende thema's herkend worden die voor een bepaalde ontwikkelingsfase kenmerkend zijn. Dit zijn zogenaamde opvoedingopgaven. Deze theorie is door Robert J. Havighurst (1948) bedacht en vervolgens door vele anderen verder ontwikkeld, waaronder ook door Meij in 2011. Door die opgaven goed uit te voeren, verwerft het kind kennis en vaardigheden en leert het zich verder ontwikkelen. Wanneer een opgave niet of onvoldoende wordt afgehandeld, beïnvloedt dit de daaropvolgende opgaven en kan de ontwikkeling van het kind worden vertraagd of ontspoord. Het is dan ook van groot belang dat de leeromgeving goed is aangepast aan elke fase van het kind (Meij, 2011).

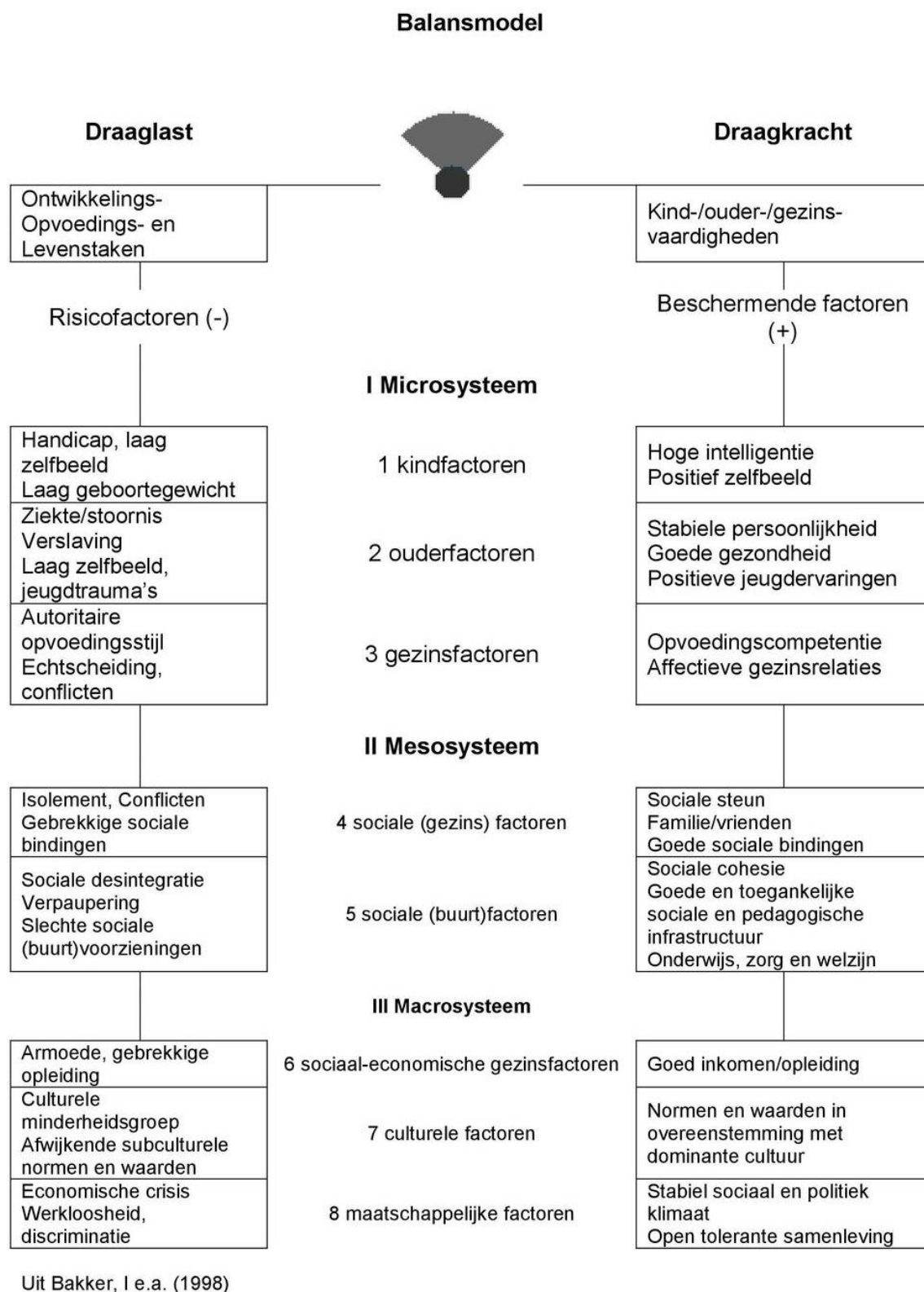
Volgens Meij (2011) moeten leeftijdsperiodes niet te letterlijk worden genomen in de weergave van ontwikkelingstaken. Wat wel belangrijk is, is dat de ouder goed let op de thema's die in elke periode naar voor komt. Ook na afronding van de ontwikkelingstaak is het thema van belang (Meij, 2011).

Verder wordt ingegaan op de basisbehoeften die onder meer zijn afgeleid van de humanistische psychologie van ondermeer Maslow. Vanuit psychologisch oogpunt wordt aangenomen dat ieder mens vanaf zijn geboorte wordt aangezet tot ontwikkeling en bloei. Maslow noemt dit "zelfactualisatie". Zelfactualisatie kan alleen plaatsvinden als aan bepaalde menselijke basisbehoeften wordt voldaan. Deze theorie is weergegeven in de vorm van een piramide waarin de basisbehoeften in een bepaalde volgorde worden afgebeeld (Schotanus-Dijkstra, 2019). Dit betekent dat men pas naar het volgende "niveau" kan gaan als het vorige is voltooid. De theorie is zeer populair, maar de basisbehoefte theorie is nog niet wetenschappelijk bewezen. In tegenstelling tot de zelfdeterminatietheorie van Edward Deci en Richard Ryan.

Volgens de theorie van Deci en Ryan zijn er drie basisbehoeften: autonomie, competentie en het gevoel erbij te horen. In hun studie kwamen zij tot de bevinding dat alleen deze basisbehoeften mensen motiveren om positief gedrag voor te zetten. Uit onderzoek op dit gebied blijkt ook dat wanneer aan deze basisbehoeften wordt voldaan, dit positieve gevolgen heeft in termen van welzijn en een gezonde levensstijl. Toch kan het groeiproces belemmerd worden wanneer niet in elk van de basisbehoeften wordt voorzien. In de ontwikkeling van het kind heeft de ouder de grootste invloed op de basisbehoeften tijdens de diverse leeftijdsfasen (Schotanus-Dijkstra, 2019).

In het verleden werd bij het onderzoeken van problematische ontwikkeling van kinderen in de context van opvoeding altijd uitgegaan van de invloed van ouders (Meurs, 2019). Vandaag weten we dat verschillende factoren het leven van een kind kunnen beïnvloeden. We kunnen een onderscheid maken tussen beschermende factoren en risicofactoren (Meij & Deniz, 2013). Op het niveau van het kind kunnen die kenmerken zowel op het persoonlijke niveau (fysieke en psychologische kenmerken van het kind) als op het omgevingsniveau (gezin, school/jeugd en (culturele)/socio-economische omgeving) worden gesitueerd. Dit is het zogenaamde bio-psycho-sociaalmodel (Meurs, 2019). Bij risicofactoren is de kans op het ontstaan, behouden of verslechteren van problemen groter (Meij & Deniz, 2013). Als er problemen zijn, is ondersteuning van gezinnen erg belangrijk (Meurs, 2019).

Aan de hand van het balansmodel van Bakker et al. (1998) (zie figuur 1, blz. 14) worden de beschermende en risicofactoren van een kind schematisch voorgesteld op drie niveaus: micro, meso en macro. In dit schema, dat als raamwerk voor gezins- en opvoedingsondersteuning fungeert, kan een voorstelling worden gemaakt van gezinspatronen om zo heel gericht opvoedingsondersteuning te kunnen bieden (Crombrugge 2009). Het balansmodel brengt ook problemen aan het licht die niet altijd op microniveau kunnen worden opgelost. De oorzaken van problematisch gedrag liggen zowel in het kind als in de omgeving. Uiteraard geldt hetzelfde voor mogelijke oplossingen. Ouders kunnen een belangrijke rol spelen in de ontwikkeling van kinderen naarmate hun weerbaarheid toeneemt. Dit betekent dat het nodig is beschermende factoren op micro-, meso- en macroniveau van de ouders te mobiliseren. Het is dus van groot belang dat de ouderlijke steun wordt afgestemd op de ontwikkelingsfase van het kind, zodat het kind en het gezin een zinvolle kwalitatieve steun wordt geboden.

Figuur 1: Balansmodel (Bakker et al., 1998)

3 Preventieve gezondheidszorg

Klik of tik om tekst in te voeren.Preventieve gezondheidszorg is een manier om op termijn dure curatieve zorg later in het leven te verminderen (Jones, 2008). Jones (2008) stelt, na onderzoek in de United States, dat wanneer dit op een correcte manier gebeurt, preventieve gezondheidszorg een grote positieve inpakt hebben, niet enkel op het individu maar op de gehele maatschappij. Zijn onderzoek stelt dat voordelen kunnen worden (h)erkent op alle leeftijden, al van jonge leeftijd en in de meest cruciale stadia van de ontwikkeling.

Ook in Nederland wordt het voordeel van preventieve gezondheidszorg ingezien. Bontje et al. (2021) stellen dat het normaal is voor ouders om bepaalde zorgen en vragen te hebben omtrent hun kind. Echter merkt onderzoek wel dat deze zorgen niet steeds worden erkent door professionele zorgverleners. Daarnaast omschrijft hun onderzoek ook de 'gap' die vaak ontstaat tussen wat ouders als zorgen ervaren en wat professionele zorgverleners identificeren als zorgen. Dit is waar de preventieve gezondheidszorg aan bod komt. Het identificeren en akkoord gaan met deze zorgen is een essentiële stap in de ontmoetingen tussen ouders en vormt de basis voor een kwaliteitsvol assessment van de zorgbehoeften van het kind (Bontje et al., 2021).

Participatie binnen hulpverlening

"Participatie gaat over kinderen en jongeren betrekken, naar hun stem luisteren en hier gewicht aan geven" (de Roeck, 2021). Het recht om mee deel te nemen aan en inzicht te krijgen in beslissingen die worden gemaakt voor jongeren en kinderen, is officieel vastgelegd in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake Rechten van het Kind (Corney et al., 2022). Artikel 12 van dit Kinderrechtenverdrag bevat rechten die de Belgische staat verplicht dient na te leven. Hierover heeft niet enkel de overheid verantwoording af te leggen, ook de organisaties die kinderen tot hun doelgroep rekenen, hebben verplichtingen die ze dienen te volgen (de Roeck, 2021).

Klik of tik om tekst in te voeren.Klik of tik om tekst in te voeren.Klik of tik om tekst in te voeren.Klik of tik om tekst in te voeren.Het artikel van McAuley et al. (2012) benadrukt dat het betrekken van de kinderen zelf in het monitoren en evalueren van hun welbevinden steeds belangrijker wordt bevonden. Dit in tegenstelling tot de techniek dat ervoor vaak werd gebruikt waarbij men data analyseerde die werd verzameld over kinderen en zelden samen met kinderen. Kinderen worden nog steeds te vaak bekeken als object van een studie gedaan door volwassenen, in plaats van een persoon die zelf in staat is meningen en ervaringen te formuleren (McAuley et al., 2012).

Het welbevinden van kinderen en jongeren en hoe ze zelf kunnen bijdragen om deze te bevorderen en ondersteunen via participatieve werkmethodeken, sluit aan bij de doelstellingen van Huis van het Kind (Vlaamse Overheid, 2014). Om dit welbevinden te bevorderen kan gebruik worden gemaakt van participatieprocessen waarbij de kinderen en jongeren zelf inzichten kunnen bieden in hun situatie. In het artikel van McAuley et al. (2012) dat aansluit op deze nood aan bevraging van de meningen, wordt het belang daarvan als volgt verwoord: "Current thinking in the field of child well-being emphasizes the need to consult children as experts in their own lives. Findings from research with children have led to important insights about what contributes to well-being." (p. 450-451).

Dat de stem van kinderen en jongeren beluisteren een belangrijk gegeven is, is niet onbekend binnen het jeugdwerk. Het is meer dan een juridische verplichting, het beluisteren van kinderen en jongeren kan zorgen dat jeugdwerkers een beter inzicht krijgen in de leefwereld van de cliënten (de Roeck, 2021). De Roeck (2021) stelt dat “door hen te betrekken bij het nemen van beslissingen, bij overlegmomenten of het vastleggen van regels binnen een voorziening, worden deze mogelijks meer gedragen en zijn ze vollediger”.

1 Drempels voor participatie

De toepassing van het recht tot participatie binnen hulpverlening ligt aan de basis van besluitvorming omtrent beleid, methodieken en werkingen in de praktijk (Corney et al., 2022). Jongeren en kinderen betrekken is al lang een veel besproken onderdeel binnen het professioneel jeugdwerk (Batsleer & Davies, 2010; Corney, 2014). In het Verenigd Koninkrijk stelde de overheid in 2006 dat ze trachtten te luisteren naar kinderen omtrent beleidszaken (Ridge, 2006).

Tot participatie komen binnen sociale hulpverlening blijkt moeilijk te zijn in de praktijk. Vaak wordt uitgegaan vanuit een idee van wat de problemen zijn en wordt vervolgens daarop geanticipeerd. Men gaat reeds met een bepaalde subjectieve lijst aan problemen meningen bevragen over wat gaande is binnen de leefwereld van kinderen en jongeren (Batsleer & Davies, 2010; Corney, 2014; Ridge, 2006). Dit komt ook terug in het onderzoek van Corney et al. (2022), zij stellen dat jeugdwerkers vaak nog de juiste handvaten missen om de relevantie van participatie in de praktijk te faciliteren. Met andere woorden is er nood aan opleiding, training en professionele ontwikkeling om het begrip en de toepassing van jongerenparticipatieprocessen mogelijk te maken en te verzekeren.

Ook in Ierland is al aandacht geboden aan dit onderwerp. Healy & Rodriguez (2019) beschreven in hun onderzoek de verschillende drempels die jongeren en er van weerhouden om deel te nemen aan participatie binnen preventieve gezinsondersteuning. De belangrijkste barrières die de jongeren volgens het onderzoek ervaarden, waren de formele manieren waarop vanuit de werkingen aan participatie gedaan wordt en het feit dat de participatieve aanpak gelinkt wordt aan validatie voor de professionals (Healy & Rodriguez, 2019). In het onderzoek wordt ook in vraag gesteld of er voldoende belang wordt gehecht aan de stem van het kind.

Klik of tik om tekst in te voeren. Klik of tik om tekst in te voeren. Vanuit het algemene commentaar van het VN-Comité worden negen concrete aanbevelingen naar voor geschoven om praktijkwerkers in de jeugdhulp te helpen om te komen tot een betekenisvol participatieproces (de Roeck, 2021);

1. Transparant en informatief; geef de kinderen en jongeren voldoende informatie omtrent de mogelijkheden en licht hen in over gevolgen van hun mening;
2. Kinderen en jongeren hebben het recht om betrokken te worden, maar dit dient op vrijwillige basis te zijn;
3. Er moet steeds respectvol worden omgegaan met de opinies van kinderen en jongeren;
4. Kinderen en jongeren dienen zelf te kunnen bepalen welke kwesties belangrijk zijn voor hen, en waarover ze dus inspraak wensen te hebben;
5. De gebruikte methodieken behoren kindvriendelijk zijn;
6. Participatie betaamt een inclusief gegeven te zijn;

7. Om tot een betekenisvolle participatie te komen, dienen de volwassenen die het proces begeleiden te beschikken over voldoende inzicht, vaardigheden en opleiding inzake het proces;
8. Praktijkwerkers hebben de responsabiliteit om risico's die samenhangen aan de participatieprocessen steeds in acht te houden, en tot slot;
9. Er dient steeds een terugkoppeling plaats te vinden omtrent de betekenis en het gewicht van de meningen van de kinderen en jongeren.

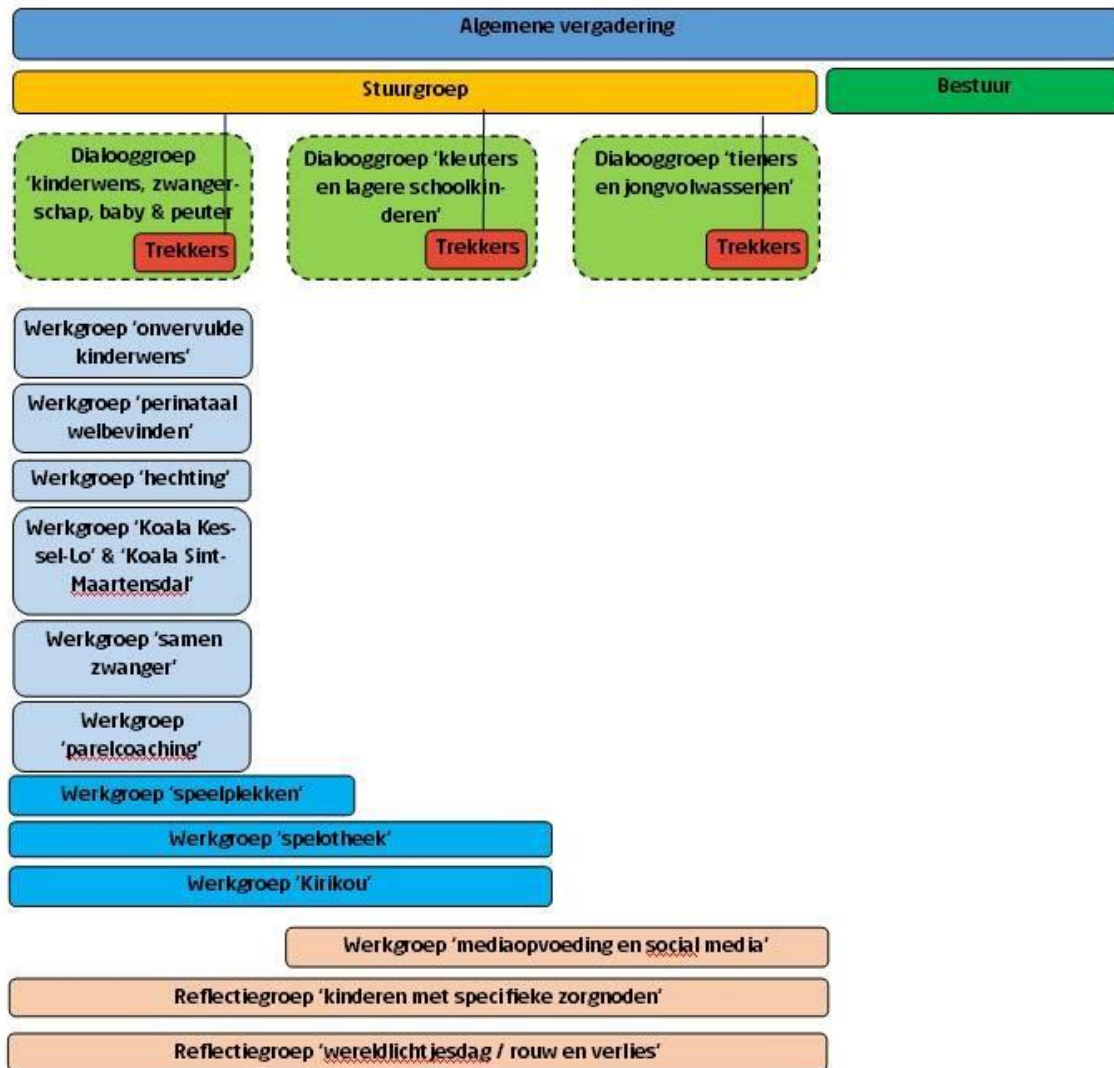
2 Stem geven binnen Huis van het Kind

Het artikel 'Participatie van jongeren en ouders in het Huis van het Kind' (Kelchtermans & Vos, 2016) benadrukt nogmaals het belang van voorzien in participatie binnen Huizen van het Kind. Huizen voorzien gezinnen in universele dienstverlening en hebben aandacht voor specifieke noden en kwetsbare groepen.

Kelchtermans en Vos (2016) stellen dat de participatieve aanpak meer is dan enkel inspraak bieden aan de cliënten van Huis van het Kind, het impliceert ook dat cliënten zelf iets kunnen doen. Door hen mee te betrekken en de mogelijkheid te bieden inhoudelijke inbreng te geven in de werking toont de werking dat ze hun cliënten (h)erkent en waardeert.

Verder draagt participatie bij aan de kwaliteit van de Huizen doordat de (aanstaande) ouders en kinderen inzichten door ervaring kunnen bieden waarover de professionals niet beschikken. Klik of tik om tekst in te voeren. Huis van het Kind staat in voor het creëren van een positief klimaat om kinderen en jongeren in te laten opgroeien, hierbij is het belangrijk dat deze zich gewaardeerd voelen. Belang hechten aan de mening van deze doelgroep en hun stem een plaats geven binnen de werking, met andere woorden de participatieve aanpak, is hierbij zeer van belang. Zeker in een 'Huis van het Kind' (Kelchtermans & Vos, 2016).

Huis van het Kind is ontstaan vanuit het idee om te functioneren als samenwerkingsverband. Daarbij is er een structuur om dit verband te organiseren waarbij bepaalde elementen naar voor worden geschoven om deel uit te maken van dit samenwerkingsverband (EXPOO, n.d.-a), een voorbeeld hiervan kan worden terug gevonden op figuur 2 (p. 18). Deze elementen zijn een netwerkgroep, een stuurgroep, een werkgroep en een algemene vergadering.

Figuur 2: voorbeeld organigram Huis van het Kind (EXPOO, n.d.-a)

Binnen stuurgroepen zetelen normaliter zowel stakeholders als partners van de Huizen. Hier komt in theorie het participatieve aspect aan bod. Elk Huis van het Kind heeft wel zijn eigen manier om deze structuur te organiseren. Er zijn geen verplichting rond thema's of soorten werkgroepen. Klik of tik om tekst in te voeren.

Klik of tik om tekst in te voeren. Klik of tik om tekst in te voeren. Klik of tik om tekst in te voeren. Klik of tik om tekst in te voeren. Klik of tik om tekst in te voeren. Klik of tik om tekst in te voeren. Klik of tik om tekst in te voeren. Klik of tik om tekst in te voeren. Conclusie

Uit de literatuur blijkt dat veel gedragsproblemen van kinderen verbonden zijn aan de ontwikkelingsfase waar ze zich in bevinden. Het omgaan met die problemen behoort tot de alledaagse

opvoedingstaken van de ouders waarbij ondersteuning van ouders is aangewezen. De ondersteuning heeft een preventief doel, met name de verergering van de problematiek te voorkomen. Daarom is kind- en gezinshulp aangewezen voor ouders om optimale ontwikkelingskansen van hun kinderen te creëren. Deze conclusie kunnen we terugkoppelen aan de bevindingen binnen gezinsondersteuning. Het creëren van optimale ontwikkelingskansen doen ouders samen met de maatschappij.

Hierbij is het van belang dat ondersteuning gemakkelijk toegankelijk is voor zowel ouders als kinderen. Via losse ontmoetingen kan met andere woorden op een vrijblijvende manier een antwoord worden geboden op zowel de 'normale (ontwikkelingsfase afhankelijke)' als 'complexe ' opvoedingsvragen.

Participatie binnen jeugdwerk en preventieve gezinsondersteuning is een thema waarover duidelijk al heel wat theoretische achtergrond te vinden is. In theorie zou participatie met andere woorden een gevestigde waarde moeten zijn binnen de werkingen die gezinnen zorg op maat beiden. Echter blijkt vanuit verschillende onderzoeken dat dit nog niet het geval is.

ONDERZOEKSVRAGEN EN CONCEPTUEEL MODEL

Zoals hierboven geïntroduceerd, is zorgafstemming een heel belangrijk onderdeel binnen gezinsondersteuning (Vlaamse Overheid, 2014). Het participatieve aspect van het decreet probeert hier op in te zetten. Om na te gaan hoe dit in de praktijk wordt omgezet, gaat dit onderzoek het participatieniveau na binnen Huizen van het Kind. Daarnaast biedt het onderzoek ook een platform aan de meningen en ervaringen van de werknemers binnen Huis van het Kind.

Daarbij staan 2 hoofdonderzoeksvragen centraal:

- Hoe gaat Huis van het Kind aan de slag met participatie binnen hun werking?
- Op welke manier integreren ze de stem van de jongeren en kinderen die deel uitmaken van de doelgroep van Huis van het Kind?

Figuur 3: conceptueel model kwalitatief onderzoek

DATA EN METHODE

Dit onderzoek omtrent het participatieniveau binnen Huizen van het Kind werd uitgevoerd in samenwerking met Bataljong en Huis van het Kind. Alvorens in te gaan op de resultaten, wordt hieronder een beschrijving van de participanten, de algemene onderzoeksopzet, het materiaal en de analyseprocedure gegeven. Dit dient bij te dragen aan de transparantie van de verzamelde data.

Algemene onderzoeksopzet

Door middel van een kwalitatieve studie, uitgevoerd aan de hand van semi-gestructureerde vragenlijst, werden 7 interviews uitgevoerd. Vanwege Covid-19 maatregelen die nog geldend waren tijdens het eerste interview, werden alle interviews afgenomen via Microsoft Teams om zo te zorgen voor een consistente interviewsituatie. De participanten ontvingen vooraf een introductieemail, deze bevatte een korte topiclijst, het verloop van het interview en het informed consent (zie bijlage 1) dat diende te worden gelezen en getekend alvorens het interview startte.

De voordelen van het semi-gestructureerd interview waren dat er een zekerheid is dat alle relevante topics naar boven komen, dat doorvragen mogelijk bleef en de geïnterviewde de vrijheid had om op bepaalde onderwerpen uitgebreider te antwoorden door verder af te wijken van de specifiek gestelde vragen. Om de duidelijkheid te garanderen, werd het interview getest met een personeelslid van Bataljong. Deze beantwoordde de vragen via Teams een maand voor het eerste interview. De feedback die hieruit voortkwam werd verwerkt voordat de interviews met de medewerkers van start gingen.

Participanten

1 Onderzoekspopulatie

Vlaanderen beschikt over 294 Huizen van het Kind, het Brussel Hoofdstedelijk Gewest over 1 gemeenschappelijk Huis van het Kind. De respondentenwerving gebeurde op 3 manieren: e-mails werden verstuurd naar 55 verschillende huizen; er werd een oproep gepost via Linked-In en Facebook en tot slot zijn ook de geïnterviewden gevraagd naar mogelijk andere kandidaten (snowballing techniek). Hierbij werden zowel fysieke Huizen van het Kind, als Huizen die enkel bestaan als samenwerkingsverband en dus geen fysieke locatie bezetten, aangesproken. In totaal waren er acht medewerkers van zeven verschillende Huizen van het Kind individueel geïnterviewd.

Binnen de participantengroep is er getracht een heterogene groep te bekomen op vlak van ancienniteit, werkervaring en opleidingsachtergrond. Er werd gekozen voor een heterogene groep omdat dit een brede scala aan visies en interpretaties zou kunnen opleveren. Van de zeven Huizen van het Kind waren er drie Huizen met een fysieke permanente locatie, drie Huizen die bestaan uit samenwerkingsverbanden en één Huis dat op afspraak beschikbaar is. De geïnterviewde medewerkers hadden tussen de 24 tot 3 jaar aan ancienniteit op hun teller staan. Onder deelnemende medewerkers waren er slechts twee die deze positie voltijds betrokken. Het takenpakket van de overige geïnterviewden bevatte steeds maatschappelijke en sociale aspecten

binnen de gemeente en dragen dus bij aan hun ervaring en kennis omtrent gezinsondersteuning. De werkervaring van de participanten varieerde sterk, maar bevond zich steeds binnen een sociale setting (bijvoorbeeld projectmedewerker OCMW of maatschappelijk werker). Tot slot waren er onder de bevraagden vijf personen met een opleidingsachtergrond als maatschappelijk of sociaal werker, de overige twee participanten hadden een opleiding tot leerkracht en orthopedagoog genoten.

Normaliter werden ook kinderen geïnterviewd die reeds zetelden in een stuurgroep, de participatieve werkgroep binnen Huis van Het Kind, aan de hand van een aangepaste vragenlijst en kindvriendelijke bevragsingsmethodiek. Door gebrek aan het bestaan van stuurgroepen binnen de deelnemende Huizen, is dit onderdeel van het onderzoek geschrapt. Hierdoor was de aandacht van het onderzoek volledig gericht op het in beeld brengen van de manier waarop de Huizen van het Kind waarin de bevraagde werknemers werkten, trachtten participatie te integreren in hun aanbod en beleid. De focus lag op het bekijken van de manier waarop de stem van het Kind werd bevraagd en verwerkt binnen het aanbod en beleid.

2 Inclusie- en exclusiecriteria

- Op vlak van socio-demografische kenmerken: mannen en vrouwen van 18 tot 65 jaar
- Op vlak van gedragskenmerken: werknemers van een Huis van het Kind
- Op vlak van geografische kenmerken: zowel tewerkgesteld binnen grote steden als kleinere dorpen

Materiaal

De interviews gebeurden in samenwerking met Bataljong en Huis van het Kind. Voor de start van het interview werden de participanten geïnformeerd aan de hand van de informatiebrief (zie bijlage 2) en wordt verzekerd dat het informed consent (zie bijlage 1) in orde was. Voorafgaand aan het interview werd een introductiemail opgemaakt. Hierin stond de opzet, de focus van het onderzoek en het belang van anonimiteit en vertrouwelijkheid vermeld. De semi-gestructureerde vragenlijst die terug te vinden is als bijlage 3, en voorafgaande oproep- en introductiemail en werden opgesteld in samenspraak met prof. Vandermeersche en Bieke Naeckaerts (Bataljong). Iedere participant, zowel van de fysieke als niet-fysieke Huizen van het Kind, kreeg dezelfde vragen voorgelegd. De participanten konden steeds contact opnemen met de onderzoeker via mail indien er vragen waren.

Na een inleidende introductie volgden de vragen. Deze waren opgedeeld in drie delen: (1) achtergrondinformatie van de werknemer, (2) de werking binnen Huis van het Kind en de (3) mening van de werknemer omtrent participatie. Voor dit laatste onderdeel werd gebruik gemaakt van een eenvoudige versie van de participatieladder zoals deze door Arnstein origineel in 1969 al werd opgemaakt om het aspect van burgerparticipatie aan te wakkeren (Arnstein, 1969).

Figuur 4: Participatieladder (Brosens et al., 2016)

Origineel bevatte de ladder 8 fases, opgedeeld in 3 onderdelen; non-participatie, nep-participatie en burgermacht. De ladder gebruikt in dit onderzoek was de versie die Brosens et al. opstelden in 2016 (zie figuur 4). De participatieladder (Brosens et al., 2016) werd gebruikt als kapstok om het onderdeel waarin de respondenten werden bevraagd omtrent participatie binnen hun werking. Respondenten werden allereerst bevraagd over hun persoonlijke interpretatie van het concept 'participatie' en hoe ze dit terug zagen in hun aanbod en opmaak van het beleid. Nadien werd aan de hand van de figuur een theoretische achtergrond geboden waarna de respondenten opnieuw werden bevraagd. Ditmaal werd er dieper ingegaan op waar ze zichzelf zouden plaatsen op de piramide en waarom. Hier werden ook deelvragen gesteld om bv. na te gaan welke stappen ze zelf dachten te moeten zetten om tot het volgende niveau te komen.

Bij elke vraag was er de mogelijkheid om door te vragen of de vraag in zijn geheel over te slaan. Evenzeer was het doel van het onderzoek om steeds na te gaan of de werknemer een nood zag aan verandering, en indien deze nood bestond, welke verbeterpunten zij konden aanduiden en in de mogelijkheid was om een opzet van alternatieven te bieden.

Aan het einde van het interview werden de geïnterviewden nogmaals bedankt voor hun tijd en konden ze hun persoonlijke gegevens doorgeven indien ze interesse hadden in de resultaten van het onderzoek. De interviews werden met toestemming opgenomen, en aantekeningen werden gemaakt op papier. Nadien werden transcripties uitgeschreven, hiervan wordt slechts één ter illustratie geïncludeerd om de privacy te waarborgen. De duur van de interviews viel tussen 1,5u en 2u. Er waren geen randvoorwaarden verbonden aan de interviews.

Analyse procedure

Dit onderzoek vertrok vanuit een kwalitatieve onderzoeksmethode. Deze benadering liet het toe om te focussen op ervaringen, emoties en gevoelens van de bevroagden. Deze bevindingen werden gecontextualiseerd binnen de brede structuren van de maatschappij. De meningen en visie van de werknemers van Huis van het Kind die werden bevroagd, werden geplaatst tegenover het nut en de functie van het includeren van participatie binnen preventieve opvoedingsondersteuning (Baarda et al, 2013).

De onderzoeker analyseerde de data aan de hand van een thematische analyse in combinatie met een literatuurstudie. Deze methodiek was naar voor geschoven omdat hierbij de focus niet lag op het puur beschrijven van de data, maar het poogde een uitleg te bieden aan de gedachtengangen achter de data en de boodschap die de deelnemers trachtten over te brengen (Vaismoradi et al., 2013).

De analysemethodiek heeft verschillende specifiek vastgelegde stappenplannen: dit onderzoek maakte gebruik van het stappenplan van Braun et al. (2017). Het onderzoek plaatste de theoretische achtergrond omtrent Huis van het Kind en het participatiedecreet tegenover de reacties die de vragen losmaken bij de bevroagden. Als eerste startte dit onderzoek bij het verkennen van de context en theoretische achtergrond, deze werd verwerkt in de literatuurstudie. Ten tweede werd ook aandacht gegeven aan hoe de werking van Huis van het Kind volgens het decreet dient te verlopen. Als derde stap werden deductieve labels opgemaakt die voortkwamen uit de literatuur (Vaismoradi et al., 2013). Enkele voorbeelden hiervan zijn: participatie, gezinsondersteuning, inspraak van de cliënt. Ten vierde, voordat de data-analyse kon gebeuren, werden alle transcripten goed doorgenomen en notities gemaakt om met de data vertrouwd te raken. Ten vijfde werd er, aanvullend op de deductieve labels, ook enkele inductieve labels en sublabels opgesteld. Enkele voorbeelden hiervan zijn; communicatie met cliënten, samenwerkingen en toekomstperspectieven. Als zesde werden deze verwerkt aan de hand van Nvivo, een overzicht van de thema's is terug te vinden als bijlage 5. Als voorlaatste was de zevende stap alle aspecten bekijken om zo onderbouwde conclusies te formuleren. Tot slot, als achtste stap, werden de tegenstrijdigheden verder besproken binnen het discussie gedeelte van dit onderzoek.

RESULTATEN

In dit deel werden de bevindingen van de gesprekken met de werknemers uitgeschreven. Binnen de beschrijving van de resultaten werd aandacht geboden aan zowel overeenkomstige als tegenstrijdige aspecten. Bevindingen werden via parafrasering of door ondersteuning van citaten toegelicht, hierbij werd een afwisseling van beide gemaakt om zo te voorkomen dat de resultatenbespreking niet langer anoniem zou zijn. De resultaten besproken in dit eindwerk zijn gebaseerd op de analyse van de interviews van zeven werknemers binnen zeven verschillende Huizen van het Kind.

Ervaringen omtrent werking van Huis van het Kind

In 2011 werd voor het eerst gesproken over Huis van het Kind, en wat deze kan betekenen voor preventieve gezinsondersteuning binnen Vlaanderen en Brussel. Drie jaar later, in 2014, volgde de eerste oproep voor erkenning en subsidiëring van de Huizen (EXPOO, 2015). Alweer drie jaar na die eerste oproep verscheen een eerste rapport (Huis van het Kind et al., 2017), hierin werd duidelijk dat er enkele grote doelstellingen nog niet werden behaald. Het onderzoek dat wordt besproken in dit eindwerk richt zich op enkele van deze doelstellingen en tracht de huidige situatie zo goed mogelijk in beeld te brengen.

1 Werking binnen Huis van het Kind

a Bestaan en doelgroep

Vele Huizen zijn al op de zorgkaart geplaatst, maar zitten in werkelijkheid nog in een opstart-fase. Zo gaven de helft van de respondenten aan dat hun Huis net voor of midden in de Covid-19 periode is opgestart. Hierdoor hebben vele van hen een moeilijkheid ervaren met het aanbieden van hun activiteiten aan hun cliënten. Enkele van hen zijn tijdens de Covid-19 periode op afspraak beginnen werken en hadden dus geen constant open aanbod waarvan gezinnen gebruik konden maken. Op twee respondenten na geven alle respondenten mee dat voor hun gemeente het takkenpakket van Huis van het Kind nog onduidelijk is, één respondent verwoordde dit als volgt:

"Dit zult ge misschien wel in nog andere huizen van kind horen euhm, omdat dat euh ja, een nieuw project is of een nieuw doelstelling van de Vlaamse regering. Is dat iets dat erbij is gekomen, dus waardoor voor veel lokale besturen een beetje zoeken was van hoe ze dat vorm gingen geven, onder welke, bij wie zijn takenpakket dat ging horen, hoe het dat zich ging verhouden, en dat is denk ik tot op vandaag nog vooral voor veel gemeentes onduidelijk." (respondent 3)

Daarbij aansluitend gaven verschillende respondenten aan dat ze geen vaste locatie hebben. De werknemers van Huis van het Kind die bevestigd werden, waren deels niet-fysieke Huizen van het Kind, binnen deze groep was er één Huis waarbij de werking enkel bestond als een koepelorganisatie dat eerder gezinnen met een vraag koppelde aan de juiste dienst. De medewerker van dit Huis gaf ook aan dat er geen nood was om een fysieke locatie in te palmen.

"Als ik mij niet vergis is het het decreet opvoedingsondersteuning er gekomen in 2017. En dan zijn wij ook ook wel een beetje ontstaan. In samenwerking met buurgemeenten is toch een een beperkt aanbod rond opgezet rond preventieve opvoedingsondersteuning, vooral dan op het vlak van organisatie van info en vormingsavond." (respondent 5)

Tijdens dit deel van het interview sprak respondent 5 over het ontstaan van hun Huis van het Kind als koepelorganisatie die verantwoordelijk is voor het organiseren van de beschikbare informatie, mogelijkheden binnen het aanbod op te lijsten en vormingsaanboden te bieden voor de organisaties. Zij vormen een keten binnen het netwerk dat een aanbod biedt in functie van opvoedingsondersteuning, preventieve gezinszorg en preventieve gezondheidszorg. Hierdoor is volgens respondent 5 geen nood aan een fysieke locatie.

De medewerkers van de overige niet-fysieke Huizen beschikken niet over een fysieke locatie, maar wel over een 'tastbaar' aanbod waar gezinnen rechtstreeks met Huis van het Kind medewerkers in contact komen. Velen van hen zien een fysiek Huis in de toekomstplannen van hun stad of dorp.

Huizen dienen vanuit het decreet zowel ondersteuning te bieden aan kinderen en jongeren binnen de leeftijdscategorie van 0-25 jaar (EXPOO, 2015), als aan (aanstaande) ouders (EXPOO, 2015; Vlaamse Overheid, 2014). Bijna alle ondervraagden gaven echter aan dat ze opvoedingsondersteuning bieden aan ouders met jonge kinderen, 0-12 jaar, en getuigen dat oudere kinderen en jongeren eerder worden doorverwezen naar de jeugddienst. Drie bevroagden gaven aan dat ze binnen hun Huizen trachten ook kinderen en jongeren ouder dan 12 jaar te betrekken binnen hun aanbod, maar hierbij is altijd sprake van een samenwerking met de jeugddienst van de stad.

De medewerkers gaven aan dat deze doelgroep vaak op vraag van de stad waarbinnen de Huizen zetelen wordt voorop gesteld. Medewerkers binnen Huis van het Kind worden aangesteld door de gemeente, dus deze laatste heeft een grote invloed op hoe het Huis worden georganiseerd. De Huizen proberen via hun aanbod aan ouders wel in te spelen op de taak die ze ontvingen om in te zetten op de preventieve gezinsondersteuning, respondent 7 omschreven dit als volgt:

"We proberen om de focus te leggen op de ouders en opvoeders, zo kunnen we via hen een impact hebben op het kind en zo zijn toekomstperspectieven beïnvloeden." (respondent 7)

In principe kan dit worden bekeken als Huis van het Kind dat functioneert als koepelorganisatie, zoals werd opgelegd door het decreet (EXPOO, 2015; Verschuere, 2018), maar in de praktijk wordt de vooraf afgelijnde doelgroep slechts bij enkele Huizen echt vooropgesteld.

b Aanbod

Vormen van aanbod

Het aanbod van de Huizen van het Kind waarbinnen de respondenten werkzaam waren kon opgedeeld worden in drie categorieën: (1) Huizen van het Kind met een constant aanbod, (2) Huizen van het Kind die een aanbod bieden op afspraak en (3) Huizen van het Kind die functioneren als koepelorganisatie. Binnen de eerste twee categorieën konden zes van de zeven bevraagde werknemers met hun Huizen van het Kind worden geplaatst. Deze zes respondenten waarbij het Huis van het Kind een 'fysiek' aanbod voorlegd aan zijn gemeente, al dan niet op afspraak, hadden een sterk gelijklopend aanbod. Met name een peuterspeelpunt, pamperbank, etc.

Zowel de eerste als de tweede categorie voorzagen ouders rechtstreeks in (opvoedings-) ondersteuning. Onder de respondenten was er slechts één dat paste binnen categorie drie en aangaf dat hun Huis van het Kind functioneerde als koepelorganisatie, gaf aan dat deze ondersteuning gebeurde via doorverwijzingen van gezinnen naar de correcte instanties binnen het hulpverleningsnetwerk van hun gemeente.

Aanbod in functie van doelgroep

Als er wordt gekeken naar het aanbod in functie van de doelgroep die de Huizen voorop stellen, kan uit de interviews worden geconcludeerd dat dit sterk in functie van ouderondersteuning valt. Op één medewerker na gaven alle medewerkers aan dat hun Huis van het Kind zich sterk richt op ouders, waarbij vaak vooral jonge gezinnen in de kijker worden gesteld. Wanneer er tijdens het interviewen werd gefocust op de doelgroep, werd door alle Huizen gesteld dat ze kwetsbare gezinnen voorop stellen in hun werking. Dit werd expliciet benoemd door de medewerkers van de Huizen van het Kind die gevestigd zijn in eerder kleinere gemeenten. De focus is volgens hen toe te schrijven aan het feit dat ze alleen, en in sommige gevallen slechts deeltijds, aan het werk zijn binnen het Huis in hun gemeente. Opvoedingsondersteuning bieden aan het volledige en zeer brede doelgroep zoals wordt aangehaald in het decreet lijkt volgens meerdere respondenten niet haalbaar in de kleinere Huizen van het Kind door gebrek aan tijd en werkkracht. Slechts één respondent die werkzaam is in één van vier kleinere Huizen van het Kind, geeft aan dat bij hen de modale gezinnen het meeste gebruik maken van hun aanbod.

"We zijn nog maar één volledig jaar bekend bij onze inwoners euhm, dus ik kan ook niet zeggen hoe waarheidsgetrouw dat dat allemaal is hé. Maar het gevoel of zo dat ik daar bij heb is dat wij voornamelijk modale gezinnen bereiken in de zin, allez met modale gezinnen bedoel ik dan twee oudere gezinnen, bereiken. Het zijn vooral veel vragen over jongere kinderen. Dat is in mijn beleving enerzijds omdat onze partners zich ook vooral focussen op die leeftijd, Kind en Gezin bijvoorbeeld, is al een verplichte partner die mee trekt, en ja, die richtte zich vooral op jongere kinderen. Dus dat geeft dan al mee dat ge uw aanbod daarop afgestemd." (respondent 3)

Uit het onderzoek blijkt dat de grotere Huizen en Huizen die op afspraak werken, hun aanbod toegankelijk maken voor alle soorten gezinnen. Ze merkten wel op dat de nood het hoogst ligt bij de kwetsbare gezinnen en dat ze eerder weinig geconfronteerd worden met vragen vanuit modale gezinnen.

2 Preventieve gezinsondersteuning

Uit de interviews blijkt dat preventief werken bij Huizen met een constant aanbod sterk geïntegreerd is. Merendeel van de werknemers die bevraagd werden gaven aan dat ze hun aanbod gericht is op gezinsondersteuning, waarbij preventief hulp wordt geboden aan ouders. Enkele respondenten gaven aan dat ze met hun vast aanbod zichzelf bekend maken bij (toekomstige) ouders. Ze proberen sterk in te zetten op bepaalde signalen die ze opvangen en trachten hierrond hun aanbod op te bouwen.

"Huis van het Kind heeft ook een regierol. Dus we proberen zoveel mogelijk signalen van het werkveld op te vangen om daar dan wel mee naar beleid te kunnen gaan. Van, wij merken die signalen op. Kan er iets mee gedaan worden? ... We zoeken altijd zo een evenwicht met Huizen van het Kind. Wij willen preventief werken en eigenlijk zijn we er ook als er al problemen zijn. Maar ons hoofddoel is eigenlijk dat wij preventief willen werken." (respondent 2)

Bij de Huizen die werken op afspraak wordt deze zorg op maat wel geboden, maar hier ontbreekt dan weer het preventieve gedeelte van de gezinsondersteuning. Werknemers van een Huis van het Kind dat werkt op afspraak gaven aan dat de vragen meestal een oorprong hebben in een probleem waarmee het gezin geconfronteerd wordt.

Participatie binnen Huizen van het Kind

Twee respondenten duidde aan tijdens het interview dat binnen hun gemeente er een specifieke participatie-ambtenaar was. Als er verder werd doorgevraagd naar het takkenpakket en de functie die deze participatie-ambtenaar bekleed, stelde een respondent dit als volgt voor:

"Deze (participatie-ambtenaar) wordt aangesteld vanuit het Lokaal Bestuur. Uhm, maar dat is niet alleen voor Huis van het Kind. Zij begeleidt eigenlijk participatieprojecten allerhande, dus dat kan gaan over mobiliteit ook bijvoorbeeld, of, of andere zaken. Maar het is wel iets waar dat we... Dus die kunnen we ook zo af en toe wel raadplegen van 'hoe zou 't gij dat doen?'" (respondent 5)

Daarnaast gaf ook één respondent aan dat binnen hun gemeente de jeugddienst verantwoordelijk is voor het includeren van het recht op participatie van de jongeren in de stad en diens (sociale) activiteiten aanbod.

Als er wordt gekeken naar de participatieprocessen die binnen de Huizen werden gebruikt, kunnen we de bevraagde werknemers en hun Huis van het Kind indelen in 3 groepen:

- (1) Vier respondenten gaven aan dat binnen hun Huis van het Kind ze sporadisch participatie implementeren in functie van hun aanbod. Vele werknemers stelden dat participatie en luisteren naar de mening van de cliënten geen constant gegeven is binnen hun werking. Ze gaan bv. ouders om feedback vragen na bepaalde activiteiten om na te gaan of deze succesvol zijn of niet.
- (2) Twee respondenten stelde dat binnen hun Huis van het Kind participatie als een tool wordt gezien om de behoeften te bevragen van hun cliënten. Ze proberen dit een vaste plek te bieden binnen hun werking. Deze twee bevraagde werknemers van Huis van het Kind gaven aan dat ze actief aan de slag gaan met het participatie-aspect en gaven aan dat er een stuurgroep is waarin cliënten en partners zetelen en openlijk input kan worden gedeeld omtrent het aanbod. Wanneer er werd gepolst naar een persoonlijke interpretatie van het concept participatie binnen hun Huis van het Kind, legde één van de respondenten dit als volgt uit:

"Ik denk dat participatie voor ons vooral betekent dat wij in gesprek gaan. Bij ons is dat dan vooral met ouders kijken waar hun noden liggen. Van wat moeten wij zijn voor jullie?". (respondent 2)

- (3) Één respondent stelde dat hun Huis van het Kind actief gebruik maakt van een combinatie van beide vormen. Participatie is een gegeven dat constant op de achtergrond leeft, maar niet constant wordt geïmplementeerd in de werking. Zo gaf één van de werknemers die bevraagd zijn aan dat participatie binnen hun Huis van het Kind gebeurt volgens een afwegingskader, waarbij ze eerst zelf nagaan in hoeverre het bevragen van de cliënten omtrent hun mening een invloed kan hebben in hun aanbod en/of beleid.

1 Includeren van de stem van het Kind binnen Huis van het Kind

Binnen het onderzoek werd gebruik gemaakt van de participatiepiramide (zie fig. 4, p. 22). In eerste instantie was het de bedoeling na te gaan in welke mate de stem van het kind werd bevraagd in de praktijk. Er kon echter worden geconcludeerd dat kinderen geen plaats kregen binnen Huizen van het Kind waar de bevraagde werknemers aan de slag waren, om hun stem te laten horen. Slechts één Huis van het Kind vormde hier de uitzondering op.

Bijna alle ondervraagden gaven aan dat ze op vlak van participatie zich maximaal op het tweede level van de participatiepiramide (zie fig. 4, p. 22) bevinden binnen hun werking. Dit betekent dat de Huizen waarin ze werken maximaal hun cliënten raadplegen omtrent hun mening over het aanbod. Onder de bevraagde werknemers was er geen enkel Huis van het Kind dat effectief cliënten ook betrok bij het maken van beslissingen of organiseren van hun aanbod. Verder stelde een respondent wel dat ze inzien dat er een verschil is tussen de werking in theorie en in praktijk.

"Ik ben me er bewust van dat we nog niet zo heel erg aan participatie doen buiten die stuurgroep en afhankelijk zijn van, alle, op vlak van participatie ligt er heel veel vertrouwen bij ons bij onze netwerken en de informatie dat wij door krijgen van onze partners". (respondent 3)

Dit is een trend die heerst binnen de meerderheid van de Huizen die bevestigd zijn, vier van de vijf respondenten gaven aan dat de mate waarin zij aan participatie doen binnen hun Huis van het Kind ondermaats is aan het niveau dat vanuit het decreet naar voren werd geschoven. Alle respondenten stelden dat er concrete toekomstplannen waren op vlak van participatie binnen hun Huis van het Kind. De manier van aanpak verschilde wel binnen de Huizen. Hoewel alle respondenten aangaven dat ze zich bewust zijn dat het participatiegegeven een werkpunt vormt, werd er ook door bijna de helft van de bevestigde werknemers gesteld dat het uitbouwen van een participatief kader binnen hun werking omwille van tijd- en werkkrachtttekort geen focuspunt vormt momenteel.

In het aanbod was, zoals hierboven vermeld, een grote discrepantie terug te vinden tussen de doelgroep die het decreet voorop stelt en de feitelijk doelgroep waarmee de Huizen hoofdzakelijk aan de slag gaan. Ook binnen het participatiegegeven is dit niet anders. Op één Huis na wordt er aangegeven door de respondenten dat de Huizen zich richten op ouders eerder dan op kinderen. Het Huis van het Kind dat hierin de uitzondering vormt, richt zich zowel op ouders als op kinderen. De overige zes respondenten gaven aan dat er binnen hun gemeente concrete mogelijkheden zijn waar jongeren terecht kunnen voor advies.

Als er werd gekeken naar de manier waarop de stem van de cliënten werd gecapituleerd binnen Huizen van het Kind van de respondenten, dan kon besloten worden dat hier in de meeste gevallen slechts kortstondig actief mee aan de slag werd gegaan. Respondenten indiceerden dat er onmiddellijk na het ontvangen van een activiteit aanpassingen werden uitgevoerd. Dit ging veelal over praktische zaken, zo gaf een respondent aan dat ze binnen hun Huis van het Kind bijvoorbeeld het uur van het peuterspeelpunt hadden veranderd nadat meerdere ouders hierrond feedback hadden geboden. In het merendeel van de Huizen van het Kind waarin de respondenten werkzaam waren, werd gerapporteerd dat er ook een bevestiging van noden bij de cliënten werd geboden. Hierbij moet wel de opmerking worden gemaakt dat er in vele gevallen suggesties werden geboden vanuit het Huis van het Kind omtrent mogelijk activiteiten die konden worden geïncorporeerd, waarbij ouders de kans kregen om hierover te oordelen of dit effectief een noodzaak vormde voor hen. Één van de respondenten (respondent 7) gaf aan dat ze binnen hun werking met een stuurgroep werkten;

"We hebben een stuurgroep van Huis van het Kind. Daar zitten veel mensen in die ouders zijn, maar die zitten daar niet in hun rol van ouders. Die zitten daar in hun rol van coördinator van Huis van het Kind of de directie van de school. Dus we zijn ook echt aan het kijken om daar iemand in op te nemen die daar echt zit vanuit de rol als ouder, om die stem ook gewoon te horen. Het is niet per se dat de stuurgroep echt mee beleid bepaalt bij ons, maar uhm. Daar worden wel een keer wat beslissingen in afgetoetst ofzo. Euh van we zouden daar rond dat thema werken of wat vinden jullie daarvan?" (respondent 7)

De stuurgroep werd gebruikt als manier om binnen de werking en het netwerk waarin het Huis van het Kind zich zetelt, informatie uit te wisselen. Wanneer er gevraagd wordt naar een mogelijke interesse naar de toekomst toe om een stuurgroep op poten te zetten gaf een van de bevroegden het volgende mee:

"... uiteraard zou dat heel mooi zijn. En ik denk ook wel dat dat veel zal opbrengen. Maar d'r moet tijd en ruimte voor zijn om zoiets te doen. Uhm, en dan moet ge keuzes maken. Dan moet ge bepaalde dingen laten vallen. Euh of anders verdelen of uhm". (respondent 1)

De overige vier van de zeven bevroegde werknemers stelden dat er voor hun Huis van het Kind concrete toekomstplannen zijn om hier mee aan de slag te gaan, al dan niet binnen hun Huis of onder de koepel van organisaties waarbinnen hun Huis van het Kind actief is.

2 Communicatie vanuit Huis van het Kind

Het laatste deel van het interview focuste op de manier waarop Huis van het Kind communiceert met zijn cliënten en andere stakeholders. De resultaten waren voor alle Huizen waarbinnen een bevroegde werknemer werkte gelijklopend. Ze maken gebruik van verschillende manieren om mensen te bereiken; sociale media, lokale sites en kranten en via posters in hun fysiek Huis van het Kind of lokale activiteitscentrum. Op deze manier delen de Huizen van het Kind hun aanbod mee en in sommige gevallen ook advies.

"We proberen altijd iedereen te bereiken, ook de gezinnen die bijvoorbeeld door omstandigheden geen internet hebben, allez ze kunnen dan onze site en facebookpagina niet raadplegen ofzo. Daarom zetten we maandelijks ook een update van de agenda in het krantje van de 'STAD' en hangen we ook posters in het dienstcentrum en delen euhm we delen ook flyers uit op scholen" (respondent 6)

Ouders werden geïnformeerd omtrent de mogelijkheden die hun lokale Huis van het Kind biedt en werden in sommige gevallen geraadpleegd in functie van dat aanbod. Alle respondenten die werkzaam zijn binnen een Huis dat een 'vast' aanbod biedt voor ouders, gaven aan dat ze aan raadplegen deden in de vorm van feedback vragen na een activiteit van hun Huis van het Kind.

Twee respondenten waarbij er binnen hun Huis van het Kind per hulpvraag werd gewerkt, gaven aan dat ze een algemeen platform hebben waarop de cliënten van hun Huis van het Kind zich konden informeren.

DISCUSSIE EN CONCLUSIE

Bespreking en praktische aanbevelingen

Op vraag van Bataljong werd onderzoek gevoerd naar de werking van Huis van het Kind en de integratie van participatief werken in aanbod en beleid. De hoofdvragen van het onderzoek was de volgende:

- Hoe gaat Huis van het Kind aan de slag met participatie binnen hun werking?
- Op welke manier integreren ze de stem van de jongeren en kinderen die deel uitmaken van de doelgroep van Huis van het Kind?

Hierrond werden in functie van de interviews een opsplitsing van de hoofvragen op basis van thema's die werden bevraagd binnen de individuele interviews gemaakt. Enerzijds zijn er de thema's die worden gelinkt aan het onderdeel van de preventieve gezinsondersteuning. Deze bevatte vragen over de praktische werking van het Huis van het Kind waarbinnen de respondent/werknemer werkzaam was en de communicatie tussen stakeholders en Huis van het Kind.

Anderzijds zijn er de thema's over het participatie onderdeel van het decreet van preventieve gezinsondersteuning. De vragen binnen deze thema's omvatten antwoorden over de eigen interpretatie van participatie, theoretische vertaling van participatie binnen de werking (met gebruik van de participatiepiramide), de manier waarop de stem van het kind wordt beluisterd binnen Huis van het Kind en welke waarde hieraan wordt gehecht en tot slot de manier van communicatie tussen de Huizen van het Kind en de stakeholders.

Gekoppeld aan de bespreking van deze thema's worden ook praktische aanbevelingen gedaan per onderdeel.

1 De kloof met decreet preventieve gezinsondersteuning

Uit het rapport van Kind en Gezin (2017), bleek dat er nog enkele grote werkpunten zijn omtrent de themata 'samenwerking', 'middelen in relatie tot verwachten', 'toegankelijkheid' en 'professionalisering ondersteuningsvragen'. Er is een duidelijke link te zien tussen deze werkpunten en belangrijke doelstellingen dat het decreet van 2013 omtrent Huizen van het Kind voorop stelt. De doelstellingen kunnen gedefinieerd worden als aspecten die door de start van het Huis van het Kind versterkt zijn door de samenwerkingen (EXPOO, n.d.-c).

Huis van het Kind vult de vraag naar vrijblijvend toegankelijke hulpverlening van dit decreet in sinds hun opstart in 2017. Als organisatie voor kind- en gezinshulp bieden ze in theorie ondersteuning aan aan alle gezinnen binnen de gemeente waar ze werkzaam zijn. Uit de interviews blijkt dat in praktijk Huis van het Kind niet gekend is bij alle gezin en vaak een focus ligt op een bepaalde doelgroep. Daarnaast kan worden gesteld dat wanneer de praktische werking van de Huizen van het kind aan bod kwam tijdens dit onderzoek, we zien dat vele Huizen nog in hun kinderschoenen staan. Bij de interviews werd aangegeven dat vele Huizen geen concreet idee hebben van wat een Huis van het Kind moet kunnen aanbieden.

Dit tekort aan duidelijkheid zorgt ervoor dat vele Huizen vervallen in een aanbod waarmee ze gekend zijn. Een nadeel hiervan kan zijn dat ondersteuning in de meeste Huizen van het Kind geen zorg op maat van het gezin omvat.

Vanuit de Vlaamse Oveheid worden voor Huis van het Kind al veel handvaten aangeboden, maar hier wordt weinig mee gedaan. Zo bestaat er op de EXPOO website een webpagina waarbij de basis wordt uitgelegd van wat Huis van het Kind kan betekenen voor een gemeente. Inzetten op bijeenkomsten en bijscholingen die de werknemers van Huizen van het Kind hierover zouden informeren, zouden kunnen bijdragen aan het behalen van de concrete doelstellingen die door het decreet werden opgesteld.

2 De kloof met het participatieonderdeel van het decreet

Participatie wordt omschreven als het deelnemen, deelhebben, meedoen en aandeel hebben in beslissingen (Derwael, 2015). Hierbij is het belangrijk om randvoorwaarden te koppelen aan de participatieprocessen binnen een werking. Derwael omschreef Huis van het kind als een gegeven dat vorm krijgt in een dynamische gemeenschap. Het is geen 'gebruikerseiland', samenwerking met zowel stakeholders als organisaties binnen het zorgnetwerk is een vereiste. Huis van het Kind werkt dan ook best wanneer het binnen deze open netwerkstructuur wordt geplaatst. Een allesomvattende kind- en gezinshulp kan volgens Dewael enkel worden bereikt wanneer dit netwerk op constante basis de koppen bij elkaar steekt en aanvullend tewerk gaat. Inspelen op vraaggestuurd aanbod is hierbij ook een belangrijke voorwaarde.

Uit de resultaten van deze interviews kan worden geconcludeerd dat Huis van het Kind slechts in beperkte mate effectief actief bezig is met participatie binnen hun werking. De meest voorkomende redenen hiervoor was het feit dat vele Huizen van het Kind nog niet gekend zijn met de waarde van participatie binnen preventieve gezinsondersteuning. Daarnaast valt op te merken dat sommige respondenten zelf lijken aan te geven dat er slechts een minimale samenwerking is tussen Huis van het Kind en andere lokale instanties. Verplichte samenwerking zijn er sowieso, met name een samenwerking met Kind en Gezin, maar in sommige gevallen stopt het ook daar. Consistente samenwerking, die verder gaat dan elkaar informeren, is ten sterkte aanbevolen.

Om in de praktijk ook actief aan de slag te gaan met participatie zijn specifiek voor Huis van het Kind door het Limburgs Steunpunt Opvoedingsondersteuning participatiemethodieken opgesteld om kinderen en jongeren niet als een object te kaderen, maar actief te betrekken. 'Ouders in Huis' en 'Kind in Huis' zijn 2 methodieken die kunnen zorgen voor een verhoging van de ouder- en kinderopparticipatie (EXPOO, 2014). Actief aan de slag gaan met de reeds bestaande handvaten die worden aangeboden aan de werking kan al een goede eerste stap zijn om het participatieonderdeel van het decreet op een functionele en duurzame manier te implementeren in de werking van Huis van het Kind.

Beperkingen eigen onderzoek

Binnen dit onderzoek werd duidelijk dat Huis van het Kind nog steeds in een groeicurve zit. Maar ook binnen dit onderzoek zijn er enkele groeikansen op te merken. Om dit te stimuleren worden enkele beperkingen meegegeven.

Ten eerste konden de potentiële deelnemers zelf aangeven dat ze willen deelnemen. Er werden oproepen gedaan via mail, sociale media en door telefonisch contact op te nemen, maar gecontacteerde werknemers van Huis van het Kind waren vrij om al dan niet deel te nemen aan het onderzoek. Dit zorgt voor geëngageerde respondenten enerzijds, anderzijds is het mogelijk dat werknemers van Huizen van het Kind die bijvoorbeeld minder ruimte en/of tijd hadden om dit engagement op te brengen door de mazen van het net vielen. Hierdoor kan worden gesteld dat er sprake kan zijn van een selectiebias (Baarda et al., 2015). Daarbij komend kan er mogelijks ook sprake zijn van een incorrecte vertegenwoordiging van de Huizen van het Kind. Respondenten hadden namelijk overwegend gelijkaardige kenmerken; op 1 respondent na waren alle respondenten werkzaam in een Huis van het Kind binnen een kleinere gemeente waarbij er max 2 werknemers aan de slag waren. Mogelijks waren de conclusies en inzichten die voortkwamen uit dit onderzoek compleet verschillend geweest wanneer er een beter evenwicht was tussen kleinere en grotere Huizen van het Kind. Wat betreft leeftijd en opleidingsachtergrond, was er wel voldoende diversiteit aanwezig binnen de groep. Hoewel alle respondenten een opleidingslink hadden met de sociale hulpverleningssector, was hierbinnen wel een verscheidenheid te bemerken.

Een tweede beperking is het feit dat dit onderzoek is gebaseerd op informatie uit interviews met 7 werknemers uit 7 Huizen van het Kind. Om veralgemenende uitspraken te kunnen doen is er nood aan een grotere kwantitatieve studie waarbij concrete acties omtrent participatie en de includering van de stem van het Kind worden onderzocht.

Een derde en laatste beperking die hier wordt aangehaald is dat bij de respondenten van dit onderzoek een algemene trend kon worden opgemerkt van eerder 'jonge' Huizen van het Kind. Huizen die al langer werkzaam waren, werden onvoldoende bevroegd. Mochten deze Huizen van het Kind wel meer aanwezig zijn geweest onder de respondenten, was er mogelijk een andere uitkomst geweest omtrent de integratie van participatie binnen de werkingen van Huis van het Kind.

Aanbevelingen verder onderzoek

Zoals eerder vermeld zijn er nog enorm veel opties om verder onderzoek uit te voeren over de implementatie van de basiselementen uit het Preventieve Gezinsondersteuningsdecreet. Zo bestaat reeds heel wat documentatie omtrent de manieren waarop de werking van Huis van het Kind kan worden georganiseerd, maar praktijkgericht onderzoek naar de effectieve implementatie naar deze werking is tot op heden praktisch onbestaand. Huis van het Kind is geen losse entiteit, maar een verzameling van werkingen die éénzelfde doel trachten te bekomen, met name het bieden van kwalitatieve kind- en gezinshulp binnen Vlaanderen. Door meer onderzoek te doen binnen enkele Huizen van het Kind, kunnen alle Huizen van het Kind met deze feedback werken aan een positieve evolutie.

Als eerste aanbeveling zou het voor toekomstig onderzoek interessant zijn om hier dan ook kwalitatieve studies rond op te stellen. De redenen hiervoor is het groeipotentieel dat hierin sluimert. Huizen van het Kind kunnen door het verspreiden van de resultaten van dit onderzoek sterk leren van elkaar. Ook binnen dit onderzoek werd dit aangeduid door de respondenten zelf. Het delen van individuele best practices enerzijds en anderzijds aangeven wat niet werkt, kan bijdragen tot de algemene ontwikkeling van Huis van het Kind.

Huis van het Kind is ontstaan uit het idee dat er een tekort is binnen kind- en gezinshulp aan praktische en makkelijk toegankelijke hulp voor zowel (aanstaande) ouders als kinderen. Vroeger was er namelijk hulp mogelijk via verschillende instanties, maar daarbij was er geen duidelijk georganiseerde samenwerking. Huis van het Kind ontstond uit deze specifieke nood. De vraag blijft echter, in welke mate voert Huis van het Kind deze taak als koepelorganisatie werkelijk uit in de praktijk? Onderzoek op grotere schaal, via een kwantitatief onderzoek, kan bijdragen tot een beter te veralgemene beeldvorming van de huidige stand van zaken.

Tot slot zou een diepgaander onderzoek in het kwalitatieve onderzoeksluik ook interessante visies kunnen bieden. Longitudinaal onderzoek kan bijvoorbeeld een verdieping bieden binnen bepaalde thema's die spelen in individuele Huizen van het Kind, waarbij bijvoorbeeld een vergelijking kan worden gemaakt tussen grootsteden en kleinere dorpen. Door herhaaldelijke interviews kunnen er veranderingen en evoluties doorheen de tijd worden opgemerkt. Hierdoor kunnen aanpassingen in beleid worden voor bewerkstelligd. Zo kan worden ingespeeld op de ontwikkelingen die zich voor doen binnen de maatschappij (Baarda et al., 2015).

Conclusie

Klik of tik om tekst in te voeren. Over kind- en gezinshulp in theorie enerzijds en lokale organisatie van gezinsondersteuning, opvoedingsondersteuning en gezondheidszorg anderzijds bestaat al heel wat onderzoek. De manier waarop dit echter binnen Vlaanderen overkoepelend wordt georganiseerd is een uniek gegeven. Huis van het Kind is een op theorie gebaseerde werking waarbij vrijblijvende hulp wordt gepromoot. Het doel van dit masterproefonderzoek was om dieper in te gaan op de specifieke aspecten van participatie binnen deze werkingen en de meningen en ervaringen van de werknemers binnen Huis van het Kind in beeld te brengen. Uit de resultaten blijkt dat Huis van het Kind als organisatie nog in zijn kinderschoenen staat. De ervaringen van de respondenten geven weer dat er nog grote ruimte is voor groei, zowel op vlak van praktische invulling van het aanbod als, specifiek voor dit onderzoek, op vlak van participatie.

Ethische aanvaardbaarheid

De ethische aanvaardbaarheid is in dit onderzoek erg belangrijk omdat er gewerkt wordt met een kleine groep aan participanten waardoor anonimiteit mogelijks in het gedrang kan komen. De werkkrachten van het Huis van het Kind ondertekenen een aangepast informed consent. In het informed consent wordt de anonimiteit gekaderd en verzekerd.

Promoter en begeleider

De promotor van deze thesis is professor Vandermeersche, vakgroep educational science (VUB). De begeleiding vanuit Bataljong zal gedeeld worden door Ilse Holvoet en Bieke Nackaerts.

BIBLIOGRAFIE

- Arnstein, S. R. (1969). A Ladder Of Citizen Participation. *Journal of the American Institute of Planners*, 35(4), 216–224. <https://doi.org/10.1080/01944366908977225>
- Artaraz, K., Thurston, M., & Davies, S. (2007). Understanding family support provision within the context of prevention: a critical analysis of a local voluntary sector project. *Child & Family Social Work*, 12(4), 306–315. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2206.2006.00470.x>
- Baarda, B., Bakker, E., van der Hulst, M., Fischer, T., Julsing, M., van Vianen, R., & de Goede, M. P. M. (2015). *Basisboek methoden en technieken: Kwantitatief praktijkgericht onderzoek op wetenschappelijke basis* (5th ed.). Houten: Noordhoff Uitgevers.
- Bakker, I., Terpstra, L., van Dijke, A., & Bakker, C. (1998). *O&O in perspectief*. NIZW.
- Balenzano, C. (2021). Promoting family well-being and social cohesion: The networking and relational approach of an innovative welfare service in the Italian context. *Child & Family Social Work*, 26(1), 100–110. <https://doi.org/10.1111/cfs.12793>
- Bataljong. (2021). *DNA van Bataljong*.
- Batsleer, J., & Davies, B. (2010). *What is Youth Work?* (J. Batsleer & K. Popple, Eds.). Learning Matters Ltd.
- Bontje, M. C. A., de Ronde, R. W., Dubbeldeman, E. M., Kamphuis, M., Reis, R., & Crone, M. R. (2021). Parental engagement in preventive youth health care: Effect evaluation. *Children and Youth Services Review*, 120, 105724. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2020.105724>
- Braun, V., Clarke, V., & Gray, D. (2017). *Collecting qualitative data: A practical guide to textual, media and virtual techniques*. Cambridge University Press.
- Brosens, D., Donder, L., Mievis, J., Salhi, F., & Roy, L. (2016). *Inspraak & participatie van gedetineerden in de gevangenis van Gent*.
- Corney, T. (2014). The human rights of young people: A catalyst for the professionalisation of youth work through the development of codes of practice. In *Professional youth work: An Australian perspective* (pp. 13–34).
- Corney, T., Cooper, T., Shier, H., & Williamson, H. (2022). Youth participation: Adultism, human rights and professional youth work. *Children & Society*, 36(4), 677–690. <https://doi.org/10.1111/chso.12526>
- de Camargo, J. A., Mendonça, P. S. M., de Oliveira, J. H. C., Jabbour, C. J. C., & de Sousa Jabbour, A. B. L. (2019). Giving voice to the silent: a framework for understanding stakeholders' participation in socially-oriented initiatives, community-based actions and humanitarian operations projects. *Annals of Operations Research*, 283(1–2), 143–158. <https://doi.org/10.1007/s10479-017-2426-2>

- de Roeck, L. (2021, February 22). Participatie in de jeugdhulp: van weten naar doen. *Agora Webzine Voor En Door Praktijkmedewerkers in de Jeugdhulp*.
<https://www.agorawebzine.be/artikels/participatie-in-de-jeugdhulp-van-weten-naar-doen>
- Derwael, B. (2015, December 10). (Gebruikers)participatie maakt van het Huis van het Kind een sterk merk. *Vlaams Congres Opvoedingsondersteuning*.
- EXPOO. (n.d.-a). *Je samenwerkingsverband, Huis van het Kind structureren*. Retrieved July 11, 2022, from <https://www.expoo.be/je-samenwerkingsverband-huis-van-het-kind-structureren>
- EXPOO. (n.d.-b). *Overal Huizen van het Kind*.
- EXPOO. (n.d.-c). *Wat is opvoedingsondersteuning?* Opgroeien / EXPOO. Retrieved June 15, 2022, from <https://www.expoo.be/wat-is-opvoedingsondersteuning>
- EXPOO. (2014). *Methodiekendoos Ouders in huis en Kids in huis*.
<https://www.expoo.be/methodiekendoos-ouders-in-huis-en-kids-in-huis>
- EXPOO. (2015). *Huizen van het Kind*. <https://expoo.be/sites/default/files/atoms/files/basiskader.pdf>
- Healy, M., & Rodriguez, L. (2019). Listen to them! The challenge of capturing the true voice of young people within early intervention and prevention models; a youth work perspective. *Children and Youth Services Review*, 96, 27–33. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2018.11.027>
- Huis van het Kind, Kind en Gezin, & Odisee. (2017). *De Huizen van het Kind in cijfers en ervaringen*.
https://www.kcgezinswetenschappen.be/sites/default/files/publicaties/de_huizen_van_het_kind_in_cijfers_en_ervaringen._verwerking_van_de_bevraging_van_kind_en_gezin.pdf
https://www.kcgezinswetenschappen.be/sites/default/files/publicaties/de_huizen_van_het_kind_in_cijfers_en_ervaringen._verwerking_van_de_bevraging_van_kind_en_gezin.pdf
- Jones, D. (2008). *Essays on preventive care and children's health*.
<https://doi.org/https://doi.org/10.17615/766p-ep38>
- Kelchtermans, K., & Vos, V. (2016, June 21). *Participatie van jongeren en ouders in het Huis van het Kind*. <https://sociaal.net/achtergrond/participatie-in-het-huis-van-het-kind/>
- Kind en Gezin. (2017). *Bevraging "een beeld van de huizen van het kind."*
<https://expoo.be/sites/default/files/atoms/files/PublicatieHvhKKGFiniaal.pdf>
- McAuley, C., McKeown, C., & Merriman, B. (2012). Spending time with family and friends: Children's views on relationships and shared activities. *Child Indicators Research*, 5(3), 449–467.
<https://doi.org/10.1007/s12187-012-9158-2>
- Meij, H. (2011). *De basis van opvoeding en ontwikkeling*. Nederlands Jeugdinstituut.
- Meij, H., & Deniz, I. (2013). *De ontwikkeling van kinderen*. NJI.nl. <https://www.nji.nl/nl/Download-NJi/De-ontwikkeling-van-kinderen.pdf>
- Meurs, P. (2017). Ontwikkelingspsychologie. In *cursusmateriaal*. Odisee.
- Meurs, P. (2019). *Ontwikkelingspsychopathologie en ouderbegeleiding*. Odisee.
- Nys, K. (2012). *Een blik op opvoedingsondersteuning vanuit de regelgeving*.

- Ramaekers, S., & Suissa, J. (2010). Wanneer is "goed" ook "goed genoeg"? Enkele kanttekeningen bij de verwetenschappelijking van de ouder-kindrelatie. *Signaal*, 72, 4–21.
- Ramaekers, S., & Noens, P. (2012). Ontmoetingen als vorm van opvoedingsondersteuning. *Lerende Gemeente - Gids Voor Flankerend Onderwijsbeleid*, 55–73.
- Ridge, R. (2006). What do children's accounts tell us? In E. K. M. Tisdall, J. M. Davis, M. Hill, & A. Prout (Eds.), *Children, Young People and Social Inclusion: Participation for What?* (pp. 33–34). The Polocy Press.
- Schotanus-Dijkstra, M. (2019). *Durf te floreren. Waarom floreren je gelukkiger maakt dan geluk*. Lannoo.
- Vaismoradi, M., Turunen, H., & Bondas, T. (2013). Content analysis and thematic analysis: Implications for conducting a qualitative descriptive study. *Nursing & Health Sciences*, 15(3), 398–405.
- van Acker, J. (2010). *Zorgkinderen: omgaan met opvoedingsproblemen*. Ambo/Anthos.
- van Crombrugge, H. (2009). *Ouders in soorten*. Garant.
- Verschuere, B. (2018, December 4). *Huizen van het Kind: dienstverlening samen realiseren met en voor gezinnen*.
- Vlaamse Overheid. (2014). *Basistekst decreet opvoedingsondersteuning*. https://www.etaamb.be/nl/decreet-van-29-november-2013_n2014200198.html
- Vseteckova, J., Boyle, S., & Higgins, M. (2022). A systematic review of parenting interventions used by social workers to support vulnerable children. *Journal of Social Work*, 22(4), 992–1030. <https://doi.org/10.1177/14680173211037237>

BIJLAGEN

1. Informed consent	p. 41
2. Informatiebrief / e-mail uitnodiging	p. 42
3. Semi-gestructureerde vragenlijst	p. 43
4. Transcriptie	p. 44
5. Originele labellijst	p. 62
6. Codeboek: labellijst na codering	p. 63
7. Oproep kandidaten sociale media	p. 64

Informed consent individueel interview

Beste,

Ik ben Marie Bogaerts, masterstudenten Agogische Wetenschappen aan de Vrije Universiteit te Brussel. In het kader van mijn thesis onderzoek dien ik individuele interviews af te nemen met een ervaringsdeskundigen en werknemers omtrent het participatieniveau dat wordt aangehouden binnen Huis van het Kind. Het doel van het interview is om als student en organisatie meer bij te leren over zowel de praktische en theoretische aanpak binnen de organisatie en de mening van de mensen die deel uitmaken van dit werkveld. Voor meer uitgebreide info kunt u steeds terecht bij mij via mail, of de mail ter uitnodiging van het interview raadplegen.

Via deze informed consent bevestigt u uw deelname aan het onderzoek.

Naam + contactgegevens:

Marie Bogaerts — marie.Bogaerts2@vub.be

Ik ondergetekende,, verklaar hierbij dat ik, als deelnemer aan het onderzoek:

1. Ik begrijp wat het doel van dit onderzoek is en op elk ogenblik de mogelijkheid heb om bijkomende informatie te krijgen.
2. Ik neem uit vrije wil deel aan dit onderzoek.
3. De resultaten van dit onderzoek kunnen gebruikt worden voor wetenschappelijke doeleinden en mogen gepubliceerd worden.
4. De toestemming geef aan de onderzoeker om mijn resultaten anoniem te bewaren, te verwerken en te rapporteren.
5. Ik behoud het recht om op elk moment mijn deelname aan het onderzoek stop te zetten.
6. Toestemming geef om het interview op te nemen.

Gelezen en goedgekeurd te, op

Naam en handtekening participant:

Naam en handtekening van de onderzoeker:

informatiebrief / uitnodiging mail

Deelname aan een interview omtrent participatie binnen Huis van het Kind begin februari

Ik ben Marie Bogaerts, studente sociale agogische wetenschappen aan de VUB, en ik zou u graag willen uitnodigen voor een **individueel interview** in functie van mijn thesis en in samenwerking met Huis van het Kind en Bataljong.

Hiervoor zou ik graag even kort willen schetsen wat er wordt bevraagd en waarom **uw input hierover zeer belangrijk is voor Huis van het Kind**. Tijdens het interview worden een aantal open vragen gesteld. Deze vragen stellen wij om zowel kinderen en jongeren als werknemers mogelijkheid te geven zelf aan te geven wat zij belangrijk vinden binnen de werking en het beleid van Huis van het Kind. Om een beter beeld te krijgen van het participatieniveau nodig ik graag mensen zoals u uit om hun mening te delen over het onderwerp. Het interview draait om twee onderwerpen:

1. Op welk niveau wordt er aan participatie van kinderen en jongeren gedaan binnen Huis van het Kind?
2. Welke inspraakprocessen voor kinderen zijn aanwezig bij het opmaken van het jeugdbeleid en aanbod?

De interviews worden door mij afgenomen en zal **gemiddeld 1 uur** duren. De deelname aan een interview is vrijwillig. Ik kan zeker rekening met werk- en schooltijden houden en de interview momenten inplannen wanneer deze best past voor u. De interviews zouden doorgaan op een voor u passend moment tijdens **de eerste vier weken van februari**, ik heb een volledig vrije agenda dus het moment is volledig door u te kiezen. Mocht u graag een ander moment kiezen (bijvoorbeeld na 18u of tijdens het weekend) is dit zeker ook mogelijk, hiervoor kunt u mij steeds per mail contacteren.

Bij het interview zal ik u vragen of ik het gesprek op mag nemen met een recorder om het later te kunnen transcriberen. Hiervoor ga ik u toestemming vragen. De interviews worden achteraf geanonimiseerd. Uw antwoorden in de interviews worden niet doorgegeven. U krijgt ook de mogelijkheid om op aanvraag het gehele transcript opgestuurd te krijgen. U hebt ook steeds de mogelijkheid om u terug te trekken uit het onderzoek.

Om uw **deelname te bevestigen voor het interview kunt u via onderstaande link** een uur kiezen om dit gesprek te laten doorgaan. Aangezien het doel is een zo heterogeen mogelijke groep te bevragen, is het plan om elke medewerker de kans te geven zich in te schrijven en worden uit die inschrijvingen een tiental mensen geselecteerd. Iedereen wordt nadien op de hoogte gebracht van de planning. Mochten mensen binnen uw werking deze mail niet persoonlijk ontvangen hebben, kunt u het dus zeker en vast doorsturen!

<https://doodle.com/bp/marie12/individuele-interviews-participatie-hvhk>

Doodle

Doodle is the simplest way to schedule meetings with clients, colleagues, or friends. Find the best time for one-to-ones and team meetings with our user-friendly calendar tool. Get started today!

doodle.com

Alvast bedankt voor de snelle respons!

Nog een **laatste warme oproep** (!): Ik hoop een 10-tal mensen te bereiken en ongeveer even veel jongeren, mocht u dus een jongere kennen binnen u werking die deelneemt aan bv. de stuurgroep van het Huis en open zou staan voor een interview zou ik jullie graag aanmoedigen om mij dit door te geven!

Met vriendelijke groet,
Marie Bogaerts

VUB student Agogische Wetenschappen - 0581215
[+32471852566](tel:+32471852566)

interviewleidraad

Introductie

Hoi!

Ik ben Marie Bogaerts, studente sociale agogische wetenschappen aan de VUB, en ik zou u graag willen bedanken om tijd vrij te maken en deel uit te maken van dit onderzoek. Voor we van start gaan zou ik nog graag even kort willen schetsen wat er vandaag wordt bevraagd en waarom uw input hierover zeer belangrijk is voor Huis van het Kind.

Het onderwerp waarrond ik mijn thesis opgebouwd heb en waarin Huis van het Kind geïnteresseerd is, is participatie en het aanhoren van de stem van de jongeren en kinderen die deel uitmaken van de doelgroep van Huis van het Kind. We proberen dit na te gaan aan de hand van interviews met zowel werknemers als jongeren en kinderen die zetelen in de stuurgroepen binnen het huis van het Kind. De resultaten van het onderzoek worden anoniem verwerkt in een rapport, hoe deze tot bij jullie komen (aan de hand van een online artikel, aanbevelingen, etc.) is nog niet bepaald.

Om een beter beeld te krijgen van het participatieniveau binnen verschillende Huizen van het Kind hebben we met andere woorden mensen zoals u nodig die hun mening willen delen over het onderwerp. Om zo volledig mogelijk te zijn zou ik u willen vragen of ik dit interview mag opnemen, deze opnames zullen uitsluitend door mij beluisterd worden. Het onderzoek zelf zal ongeveer 1 uur in beslag nemen. Heeft u toevallig al vragen?

Semi-gestructureerd interview

Deel 1: kennismaking participant

- Hoe hebt u het liefst dat ik u aanspreek?
- Hoe oud bent u?
- Hoe lang werkt u al binnen Huis van het Kind?
 - o Welke job bekleedde u voor deze?
 - o Wat voor opleidingsachtergrond hebt u?

Deel 2: werking binnen Huis van het Kind

- Hoe lang bestaat het Huis van het Kind waarin u werkt al?
- Kunt u een inschatting maken van hoeveel mensen er ongeveer wekelijks over de vloer komen? (korte **contextschets**)
 - o Kunt u kort schetsen wat uw specifieke doelgroep bevat?
 - o Hebt u een idee van de demografische verdeling van uw cliënten? Kunt u bv. de kinderen in bepaalde leeftijdsklassen verdelen?
 - o Welk deel van uw aanbod zou u zelf als het meest succesvolle bestempelen?

Deel 3: mening van werknemer

- Zou u zelf een **korte definitie** kunnen opmaken over wat volgens u dit participatie zou moeten bevatten voor de Huizen? (Eventueel uitleg geven als ze niet goed op de hoogte zijn om eventuele beïnvloeding van de uitleg op hun mening te vermijden)
 - o Hoe zou u dit vertalen naar de praktijk?
 - o Lijkt u dit een element binnen de werking waaraan aandacht moet worden besteed?
- Op papier houdt het participatiedecreet van het Huis van het Kind het volgende in: Ondersteuning dient te zijn afgesteld op de lokale noden en behoeften, om dit te waarborgen wordt in het decreet participatie van de cliënt gepromoot. Hoe ziet u momenteel uw het participatiedecreet van Huis van het Kind weerspiegeld binnen jullie werking?
 - o Welke processen zijn er reeds aanwezig?
 - o Op welk niveau zou u die participatie willen zien terugkomen?

- Welke succeselementen kunt u hier aan koppelen?
- Wat zijn volgens u valkuilen die verdere groei naar participatie tegen gaan?
- (Hoe zouden jullie het recht op participatie van jongeren en kinderen zelf kaderen binnen jullie werking?)
 - In welke mate wordt dit geïmplementeerd binnen uw Huis?
 - Waar zou u deze participatie plaatsen op de piramide?
- Hoe worden de cliënten op de hoogte gebracht van veranderingen binnen het beleid en aanbod van het Huis van het Kind?
 - Hebben jullie een vast communicatiekanaal?
 - Is er ook een specifieke mogelijkheid om jongeren en kinderen te bevragen?
- Bieden jullie cliënten de mogelijkheid om hun mening te uiten over het aanbod en beleid?
 - Hoe worden deze bevraagd? Hoe gebeurt voor jongeren en kinderen?
 - Welk gewicht hangen jullie aan deze meningen?
 - Kunnen ze hun mening ook letterlijk vertaald zien worden of is dit afhankelijk?
 - Krijgen jongeren en kinderen in het algemeen de kans om hun mening te uiten en hoe wordt er dan mee omgegaan?
 - Waar zou u die vertaling zelf plaatsen op die piramide?

Afsluiting

Om het interview af te sluiten wordt er na gegaan of er bepaalde informatie, dat niet is bevraagd tijdens het interview maar dat de geïnterviewde belangrijk acht, nog hoeft te worden toegevoegd. Tot slot wordt de deelnemer bedankt voor de deelname en wordt de opname stop gezet.

Met deze vraag sluit ik graag ons interview af, u bent enorm hard bedankt voor uw tijd en antwoorden. Heeft u nog vragen voor mij, of wil u graag iets kwijt over het interview? Mocht u nog vragen bedenken achteraf kunt u steeds mij of Bieke Nackaerts contacteren. De resultaten van dit onderzoek zullen na afronding minstens met de deelnemende Huizen van het Kind worden gedeeld en wellicht ook via de kanalen van Bataljong.

transcriptie

interview 2.mp4

Speaker 1 [00:00:06] Oké, oké, goeiemorgen, zou ik zeggen. Euhm, ik weet niet. Ik heb normaal gezien zo wat info doorgeven over mijn thesis onderwerp, en waarom ik deze interviews afneem. Maar ik zal het u misschien nog eens kort schetsen. Dus eigenlijk ben ik, allee, als studente sociaal agogische wetenschappen aan de VUB, ehm, zijn we eigenlijk bezig, ben ik eigenlijk in samenwerking met Huis van het Kind en Bataljong, die dus eigenlijk de jeugdwerkers opleiden voor Huis van het Kind, maar dat weet je waarschijnlijk wel, aan de slag gegaan om eigenlijk dieper in te gaan op in het participatie onderdeel van het decreet waarop dat Huis van het Kind eigenlijk gebouwd is. En we zijn eigenlijk echt, allee bedoeling van mijn onderzoek is om eens na te gaan 'OK, dat participatie is een onderdeel van wat dat, het doel van een Huis van het Kind, maar in welke mate wordt dat ook gedaan. Op zich is Huis van het Kind nog een heel jonge organisatie. Hoe het eigenlijk is? We willen is nagaan hoe dat dat in de verschillende huizen er eigenlijk aan toe gaat. Omdat sommige huizen... Ik heb al mensen gehad die eigenlijk in een huis werken dat nog maar sinds 2020 een fysiek huis is. Er zijn mensen die al heel, waarvan het huis eigenlijk direct een fysiek huis is, waar dat dus de ervaringen heel anders zijn naar participatie toe en ook de inputs en de directe contacten met de cliënten zelf. En mijn onderzoek gaat zowel uit vanuit de mening vanuit de medewerkers, dus daarmee bedoelen we mensen zoals u, maar daarbij wil ik ook eigenlijk graag wat jongeren bevragen die eigenlijk ook echt, ja cliënten die eigenlijk echt gebruik maken van het huis van het Kind. En dan heb ik me specifiek op jongeren gericht om te zien hoe dat die daar ervaren, dat participatiedecreet, of dat zij eigenlijk ook zelf aanhoort worden. En omdat de stem van de jongeren en kinderen echt ook een deel uitmaken van de opbouw van uw aanbod en beleid binnen het huis. Daarvoor ga ik je straks nog een keer efkes lastig vallen, omdat op het einde nog eens te vragen. Maar dus we zijn echt op zoek naar mensen die eigenlijk een beetje kunnen geven van 'ok, binnen ons huis van het kind gaat er zo aan toe en wij doen dat op die manier'. We hebben eigenlijk al die instanties dat daar aan het werk zijn, maar we zouden eigenlijk ook nog toekomstgericht willen kijken van wat zijn plannen op dat vlak was. Wat zien jullie zo een beetje als de succesfactoren en valkuilen daarbij. En die info gaan we dus van al die huizen, want uiteindelijk ga ik probeerde zeven verschillende huizen, wat niet zoveel is maar al een begin. Het is ook redelijk moeilijk om wél participanten te zoeken.

Speaker 2 [00:02:51] Is het waar?

Speaker 1 [00:02:53] Ja, ik heb in totaal 55 huizen direct ge-emaild, en daarvan hebben vier mensen geantwoordt om deel te nemen. Dus ik ben heel blij naar mijn Facebook oproep toch gewoon nog een paar heeft erbij gehaald. Maar ja maar bon, we gaan er graag meer. Voor een kwalitatieve studie moet ik natuurlijk ook geen duizend man gaan bevragen. Ehm, maar dus die info wordt eigenlijk verwerkt in een rapport. En het gaat dan ook bezorgd worden aan huizen die deelnemen. Dus jullie kunnen dan eigenlijk ook wel met die info delen krijgen, misschien eens gaan kijken wat dat een succes succesfactoren zich andere?

Speaker 2 [00:03:29] Ja.

Speaker 1 [00:03:30] Dus waar vandaag echt gaan kijken naar dat participatieniveau binnen jullie huis en naar uw mening daarover eigenlijk een beetje? Ehm, normaal gezien zou deze een klein uurtje duren. Het is

eerder 40 minuten dan echt een uur eh, maar ik reken zeker een uur om zeker te zijn dat we echt alles grondig genoeg kunnen bevragen en bespreken. En mochten er vragen zijn tussendoor of nog de laatste onduidelijkheden mag je het zeker vragen. Ehm, misschien nu al uit de nu al een vraag of zo? nee? Ok. Dan stel ik voor datv we gewoon van start gaan. Dus zoals ik zei ik ben dus Marie en je mag mij ook zeker op aanspreken. En ik ben dus een master student aan de VUB en een misschien is het wel handig om een beetje te weten wat aan mijn achtergrond is. Ik ben eigenlijk van opleiding een orthopedagoog oorspronkelijk. Ehm, ik ben ondertussen al vijventwintig en ik werk eigenlijk al naast mijn studies. Ik doe dit als een werkstudent. Maar ik werk eigenlijk in de verzekering. Ik heb totaal geen job binnen het sociaal werkveld. Nee, totaal niet. En ja, in een minder gebruikelijke sector werk gekozen vanuit mijn opleiding gekozen omdat daar heel moeilijk te combineren is, zeker als ik kijk naar mijn stages...

Speaker 2 [00:04:58] regelmatigere uren waarschijnlijk. Maar dat gaat toch wel?

Speaker 1 [00:05:17] Ja inderdaad, ik kan heel vlot af en toe vrij krijgen voor schoolzaken, ik werk in een heel groot bedrijf dus als ik er 2 dagen niet be, die kunnen dat aan. Ehm, maar misschien nu eens de focus op u; Ik zou misschien graag hebben om eens te starten dat je jezelf kort voorstelt? En dan zo meer specifiek van hoe oud dat ge zijt, hoe dat ik u mag aanspreken. Euhm natuurlijk. En hoelang nog eigenlijk al Huis van het Kind werkt. dat is vooral belangrijk om te zien van 'ok, je hebt nu die job, wat voor een job deed je daarvoor? In welke mate is dat gelinkt aan mijn opleiding?'

Speaker 2 [00:05:48] Ik ben dus RESPONDENT 2 en ik word ook binnenkort zesentwintig, dus we zijn even oud. Uhm, ik heb uhm sociaal werk gestudeerd aan Artevelde Hogeschool in X. Uhm. Euhm. Daarna ja, ben ik je ook op zoek gegaan naar werk. Dat verliep niet super vlot. Euhm. En dan heb ik eigenlijk een jaar in het onderwijs gestaan. Heel toevallig omdat er daar heel veel nood was aan leerkrachten. Ik vond dat je cool, supertof, maar dat was een vervanging is opdracht. Uhm, en dan? Daarna ben ik in Huis van het Kind in STAD terechtgekomen. Uhm, en daar werk ik nu ja, dik anderhalf jaar zal zijn. Uhm, deze zomer twee jaar dus. Uhm, wat dat ik daar doet ja, ik heb daar al van alle functies een beetje gedaan omdat ik altijd met de vervanging contracten aan de slag bij kunnen gaan. Uhm. Goh, ik weet niet of dat het daar heel veel van moet, alle, dat dat al heel euh nodig is. Dat ik alles zeg. Maar wat dat nu vooral doet binnen huis van het kind is. We hebben een speltheek. Uhm, daar ben ik voor verantwoordelijk. Dat eigenlijk het principe van de bieb, maar dan met speelgoed. Ehm, wij hebben een soort buddy werking waarbij we studenten koppelen aan kwetsbare gezinnen die dan bij de gezinnen aan huis gaan onder het mom van huiswerkbegeleiding. Uhm, maar dan eens in het gezin binnen zijn eigenlijk wel veel meer proberen te bereiken samen met het gezin. Uhm, dus ik ben verantwoordelijk voor de gezinnen en voor de studenten. En dat zijn zo al mijn twee hoofd taken binnen Huis van het Kind. Uhm, maar zoals in elke sociale sector denk ik, Uhm, komt daar heel veel bij. Er zijn veel extras die ook moeten opgenomen worden, maar we zijn wel een heel groot huis van het kind. We bestaan ook, vorig jaar was ons feest, dan bestonden we 5 jaar. Ook al vijf jaar fysiek. Uhm. En wij zijn ook wel met tien medewerkers. Uhm en ik denk ik weet niet hoeveel interviews dat al gedaan hebt, maar ik hoor wel vaak in vergelijking met andere huizen dat dat heel groot is. Dat zorgt er wel voor ook dat wij een redelijk ruim aanbod kunnen euh, brengen naar de gezinnen in STAD.

Speaker 1 [00:08:10] Ja, inderdaad, ik denk de vorige persoon dat ik interviewde kwam uit Diest en daar zijn ze maar met twee of drie.

Speaker 2 [00:08:17] Ja ja,

Speaker 1 [00:08:28] Nu eh, misschien dan nog een beetje verderop naar huis als euhm. Dat bestaat al vijf jaar, heb je een idee van hoeveel mensen je daarmee bereikt? Hoeveel gezinnen je bijvoorbeeld per week over de vloer krijgt? Misschien dan voor u persoonlijk dus die spelothek of hoeveel gezinnen dat had bereikt met die buddywerking?

Speaker 2 [00:08:50] Ja, wij doen dat per semester aanzien dat wij werken met studenten. Hoh, per semester kunnen we ongeveer een 25 tal gezinnen koppelen aan een student. Uhm. Maar als we spreken over het aantal gezinnen. Goh ja, zullen dat er wel binnen die buddy werking wel een 40 tal zijn. Het is eigenlijk de bedoeling dat dat per semester wordt afgerond omdat onze visie echt wel dat preventieve is. We zetten u efkes op weg en geven u tools en handvaten om het zelf te doen. En en daarna kijken we of het kan losgelaten worden, dus het gebeurt wel af en toe dat we een keer een semester een gezin niet; uhm opnemen, maar die dan later wel aangeven van het lukt toch niet. Dus t is niet altijd uhm dezelfde gezinnen dat we dat we doen. Uhm, dus zo ongeveer per semester een 25-20 tal gezinnen denk ik, maar weet dat er gewoon daar ook nog heel veel gezinnen naast zijn die dan een keer een semester niemand of. Maar het blijft natuurlijk wel. Ik doe dat samen met een andere collega. Wij blijven wel aanspreekpunt voor die gezinnen. Ook al komt er geen student. Euh, die weten wel als er iets is dat zij naar ons kunnen komen.

Speaker 1 [00:10:08] Ja. En verwijst je die dan met hun vraag binnen het huis naar een ander deel of een andere organisatie? Gebeurt dat ook, dat je zegt met die vraag kijk...

Speaker 2 [00:10:21] ja, het is eigenlijk zo dat de meeste aanmeldingen voor dat buddy project komen vaak wel via CLB's. Uhm, sociale dienst dus het OCMW. Uhm. Maar wij hebben ook elke voormiddag een info punt dat eigenlijk vrij inloop werd, dat gezinnen gewoon met allerlei vragen kunnen langskomen en waar er dan eigenlijk niet per se op dat moment al heel veel wordt gedaan, maar dat er op dat moment wordt gekeken. OK, wat kunnen we voor jullie doen? Euh, maar als er een doorverwijzing nodig is dat dat ook wel gedaan wordt dan op dat moment.

Speaker 1 [00:10:58] Euhm, super. En zouden zo een beetje kunnen schetsen wat dat eigenlijk de doelgroep is. Want ik hoor gezinnen maar zijn dat dan gezinnen met jonge kinderen? Zijn dat dan maar alleen?

Speaker 2 [00:11:08] In Huis van het Kind is eigenlijk de doelgroep alle gezinnen met kinderen tussen 0 en 24 jaar. T Is wel zo omdat inderdaad, huis van het Kind is nog een redelijk recente gegeven. Ehm, Dat ons huis van het kind een beetje meegroeit. Wij zijn zo al begonnen met focus op de hele jonge doelgroep. Dus de jonge ouders, jonge gezinnen, uhm, en we zijn ondertussen wel al wat gegroeid. Onze focus binnen ons huis van het Kind ligt toch wel zo tussen de 0 en de 12 jaar. We proberen ook wel. De laatste twee jaar zijn we ook al heel hard aan te zetten op tieners, maar, ge merkt zodat ja dat die doelgroep van 0 tot 24 dat wij

af en toe, we houden dan wel in ons gedachte. Maar die focus ligt nu voornamelijk wel nog op de jonge, iets jongere doelgroep tot 12 jaar. Uhm, omdat ge daar ja qua kennis en qua euh activiteiten toch ook in als huis van het kind zal moeten meegroeien. En natuurlijk de het, want ja, sorry.

Speaker 1 [00:12:11] Euhm nee ja sorry ik ga u laten praten.

Speaker 2 [00:12:12] huis van het kind focust hem ook vooral op de ouders. Uhm zijn eigenlijk vooral de ouders dat we willen ondersteunen om zo sterker te worden in hun opvoedingstaak of in een uhm manier waarop dat ze ja maar met kinderen of als gezin in de ja. Vooral binnen de lokale noden staan er dus binnen STAD.

Speaker 1 [00:12:35] OK, dus jullie focus lijkt echt zo meer op de ouders dan op zo. En ja, kinderen, kinderen op zich begeleiden

Speaker 2 [00:12:44] ja, omdat ik u wel zo hoor spreken van de jullie veel zo naar de jongeren zelf. Maar dat is bij ons meer de jeugddienst die zo echt naar jongeren. Wij zijn meer de ouders en dan automatisch hebt ge wel jongeren en uw kinderen mee? Maar wij? Ja, eerlijk doen wij bijna trajecten alleen met kinderen of jongeren. Dat is altijd in context met de ouders thema.

Speaker 1 [00:13:06] Ja, om eerlijk te zijn, de vraag waarmee naar mijn onderzoek deels is gestart is tweeledig. Aan de ene kant zo wat is participatie op zich en anderzijds ja participatie van jongeren. En naar vorige interviews toe zie ik inderdaad dat aan veel terugvallen, dat veel mensen terugvallen op die jeugddienst. Ik hoor dat dat bij jullie ook misschien wel het geval is.

Speaker 2 [00:13:35] uhu.

Speaker 1 [00:13:35] Ik heb ook al één iemand gehad die zei van ja binnen ons Huis van het kind, zijn we eigenlijk echt van plan om in samenwerking met twee andere jeugddiensten eigenlijk een soort van huis van de jongeren op te starten, omdat we merken dat daar eigenlijk echt een nood aan is? Aan een plaats waar we eigenlijk jongeren met specifieke hulpvragen, zeker nu met Corona kunnen eigenlijk terecht? Omdat zij ook focussen op die jonge gezinnen?

Speaker 2 [00:14:01] Ik begrijp dat wel zeker, maar ik denk omdat wij ons ja. Huis van het Kind valt altijd onder lokaal bestuur. Onze jeugddienst valt ook onder lokaal bestuur en wij, de Jeugddienst en Huis van het Kind vormt wel samen 'jeugd en gezin'. Dus we hebben wel , bijvoorbeeld hetzelfde diensthoofd, wat er wel voor zorgt dat uw visie en uw beleid wel een beetje en in dezelfde lijnen valt en dan wij gewoon het, uhm ja, de luxe hebben om die twee een beetje te kunnen opsplitsen van elk huis van het kind gaat hem dan wel focussen op die ouders. Uhm, waar bij dat de jeugddienst zich dan echt focust op jongeren en, eumh, we zijn ook heel hard bezig. Ik weet niet of je dat kent maar bijvoorbeeld over-kop-huizen en ja, zo uhm, een plaats voor jongeren is. Ze zijn nu ook bijvoorbeeld aan het kijken naar inloop momenten met jac rond allee, psychologen omdat nu na corona, ja. Dat is wel echt een euh. Allee. We merken dat dat een enorme, dat de weerslag waarschijnlijk nog gaat komen. En uhm. Dus we zijn een proberen daar wel enorm op in te zetten.

Speaker 1 [00:15:05] Ja oké, maar da's ook weer, ik denk dat dat een beetje de valkuil is van mijn vraagstelling, van zo specifiek op jongeren te focussen omdat vanuit het uhm idee van wat dat huis van het Kind zou zijn dat dat op veel plekken inderdaad, doordat je zo gebonden bent aan de gemeente, dat dat op veel plaatsen eigenlijk meer een soort van Kind en Gezin is, waardat ze meer jonge gezinnen echt gaan helpen en meer een fysieke plaats gaan vormen waar ze terecht kunnen, dan dat dat... Maar alle dat is natuurlijk geen fout van jullie uit, ik wil geen schuldgevoel creëren he...

Speaker 2 [00:15:42]

Nee, dat is en beetje hoe dat je het organiseert, of hoe dat je het indeelt per lokaal bestuur, euhm. Wij hebben natuurlijk ook de luxe dat wij heel groot zijn en dat, dat, ons lokaal bestuur daar veel geld wilt insteken. Als je soms hoort dat, dat bepaalde huizen van het kind één medewerker hebben die dat dan soms moeten combineren met nog een andere allee, een andere functie. Dat heeft allemaal te maken met hoeveel budget dat het er voor krijgt. En uhm, en wat dan ook maakt dat ge dingen kunt het splitsen of kunt. Uhm dus bepaalde dingen zijn ook zo natuurlijk...

Speaker 1 [00:16:24] Ja euhm, ok. Nog een klein stukje over de contextschets en dan ga ik echt over gaan naar uw mening over dit ding. Euhm, misschien al een kleine, een soort van een verdeling van de cliënten op vlak van demografische verdeling. Zo echt? Niet alleen de leeftijdsklassen, want alleen gaan voor jonge gezinnen, maar ook een beetje de huidige verdeling qua zijn het mensen met bijvoorbeeld die in bepaalde armoede problemen zitten?

Speaker 2 [00:17:01] De bedoeling is eigenlijk dat we alle. We proberen er te zijn er voor alle gezinnen in STAD en we proberen dat ook echt zo uit te dragen. Omdat heel vaak mensen denken is dat niet alleen voor de kwetsbaren of voor mensen met een armoede problematiek. Maar al is het absoluut niet zo. Uhm, wij proberen er echt wel te zijn voor, voor alle gezinnen omdat eigenlijk ja, eigenlijk is het gewoon zo; als je een kind hebt kunt u bij ons terecht. Uhm, natuurlijk geven we wel extra aandacht aan kwetsbaren omdat iedereen moet meekunnen. En dus is er wel extra aandacht voor kwetsbaren, zeker binnen, uhm, ik weet niet of dat STAD een beetje kent.

Speaker 1 [00:17:44] Uhm nee.

Speaker 2 [00:17:47] OK nee. Maar dat is geen probleem. Maar STAD is wel zo qua kinderarmoede, wij hebben een redelijk hoog kinderarmoede cijfer. Uhm, dus er is wel wat kwetsbaarheid. Dus er is wel wat kwetsbaarheid binnen STAD, ik zal het zo zeggen. Uhm, dus bij ons kunt u daar gewoon niet rond dat wij uhm, een heel groot deel van onze werking wel al rond de kwetsbare ouders of gezinnen draait. Maar op zich zijn we er wel voor alle gezinnen en we proberen daar ook echt wel. Uhm. Dat zo naar buiten te brengen omdat. Ja, dat is wel de bedoeling. Wij worden gesubsidieerd door lokaal bestuur STAD. Dus we willen er ook wel echt zijn voor al onze gezinnen. Natuurlijk kan dat een beetje af van uw werking dat ge uitdraagt. Wij hebben bijvoorbeeld 'Wist je dat avonden' Dat zijn infoavonden voor ouders. Daarop ziet ge dat heel vaak modale ouders zich inschreven. Maar die buddy werking? Ja, dat dan specifiek voor meer

kwetsbare gezinnen. Dus ge ziet wel een beetje naar welke werking dat ge aanbiedt, welke ouders daarop intekenen of welke ouders daarvan gebruik maken.

Speaker 1 [00:18:54] Ehm, ok, iedereen moet mee kunnen. Ja, vind ik een hele mooie slogan. Ja en zo een van de mooie dingen, je spreek zo van die Buddy en zo. Is er zo een iets van je aanbod echt uitspringt? Iets waarvan je zegt, binnen STAD hebben we daar al heel al heel veel profijt aan gehad op vlak van professioneel vlak of van waarvan je merkt dat er echt een grote impact heeft gehad?

Speaker 2 [00:19:23] Mmm, we proberen nu zo de laatste jaren echt wel uhm op zo ouders van het jonge kind in te zetten, dus de zwangeren zo proberen bereiken omdat we zoiets hebben van als je ze van in het begin al mee hebt, uhm, kuntde dat wel vasthouden doorheen ja, de kindertijd zagezegd. Uhm, en ook heel veel dingen kunnen gewoon al omdat we echt wel. We zitten altijd zo op een evenwicht huizen van het kind. Wij willen preventief werken en eigenlijk zijn we er niet voor. Allee, we zijn er wel als er al problemen zijn. Maar het ons je hoofddoel is eigenlijk dat wij preventief willen werken. En als je dan natuurlijk al kunt doen van bij de zwangerschap of nog beter eigenlijk, van bij een kinderwens. Dus wanneer er nog geen zwangerschap is, dan is dat gewoon voor ons zelf al een heel grote win win. Uhm. Dus nu ons actieplan 2020-2025. Is dat wel eerlijk daar vooral. Alleen is er heel veel ruimte en budget en tijd vrij gemaakt om daarop in te zetten

Speaker 1 [00:20:26] en zijn dat dan specifieke activiteiten dat je organiseert? Of zijn dat verschillende...

Speaker 2 [00:20:40] Dus er is een werkgroep we met de collega's. Daar zitten vier collega's in en die hebben echt tijd gekregen om qua kennis, vormingen te volgen, opleidingen te volgen rond uhm, dat alleen rond die doelgroep. Uhm, daaruit is ook ondertussen al een groeps werking ontstaan van zwangere mama's. Uhm. Maar wel met een bepaalde kwetsbaarheid, waarin dat ze dan elke maandag samenkomen om rond een bepaald onderwerp euh te praten. Of over bepaalde ja lesjes bijvoorbeeld. Uhm. En er worden ook, ben aan te denken, sowieso organiseren wij ook workshops, zo de de batjes geven een flesvoeding. Euh borstvoeding. Uhm, staan wij in nauw contact of proberen wij heel nauw contact met vroedvrouwen te behouden om allee, Huis van het Kind heeft ook een regierol. Dus we proberen zoveel mogelijk signalen van het werkveld op te vangen om daar dan wel mee naar beleid te kunnen gaan. Van wij merken die signalen op. Kan er iets mee gedaan worden? Uhm, dus da's wel iets waar al de laatste jaren op toespitsen.

Speaker 1 [00:21:50] Oke super. Euhm, mooi dat dat zo nu al ook jullie interesse is. Ik denk dat ook wel goed aansluit bij de volgende vraag is. Meer dat participatiefgerichte. We gaan daar nu over aan de slag. Misschien om te starten, zou ik graag is willen horen van u of je kan zeggen wat participatie is voor u. Wat zou dat moeten bevatten voor de huizen of voor uw huis van het kind. Wat dat dat volgens u is?

Speaker 2 [00:22:24] Ik denk dat participatie voor ons vooral betekent dat wij in gesprek gaan. Bij ons is dat dan vooral met ouders waar dat hun noden ligt. Van wat moeten wij zijn voor jullie? Uhm, omdat, dat is misschien al een stap verder dat ik nu ga om wat zeker ook de laatste uhm wacht sorry ze. Maar we hebben zo'n team systeem waardoor dat wij allemaal opgebeld worden, ik ga dat even moeten uitzetten.

Speaker 1 [00:22:54] je krijgt dan al constant al die meldingen...

Speaker 2 [00:22:55] Ja, wij zitten in een soort pilootproject bij van stad STAD, waardoor daar weer onze teams ook extern kunnen bellen en zo. Maar wij zitten dan met de collega's in zo'n belgroep, waardoor er apart als iemand verlof heeft of iemand is in overleg dat ge kunt overnemen van elkaar. Maar dus krijg ik heel de tijd meldingen. Als iemand gebeld wordt ma kijk staat efkes af nu. Waar was ik? Ja ehm, dat wij als de laatste tijd, ja, het was altijd wel een beetje, maar ik vind. Sowieso vinden wij participatie een moeilijk gegeven. Zo van hoe geraakte daar echt? Uhm, wie heb dan al nodig voor participatie enzo? Maar de laatste tijd vragen ons wel echt af van moeten wij niet gewoon veel meer luisteren naar. Als wij iets organiseren hebben mensen daar eigenlijk nood aan en dat bepaalt op thema of aan die bepaalde activiteit. Uhm. Dus ik denk als ge echt wat participatie voor ons is, dat echt ja, in gesprek gaan om zo te horen van wat moeten wij voor jullie zijn?

Speaker 1 [00:24:01] OK. Ehm. Maar ik denk wel dat dat iets is waar jullie zelf binnen STAD nog meer aandacht aan willen besteden zeker?

Speaker 2 [00:24:12] Ja, da's echt wel iets. We hebben ook wel van het lokaal bestuur een participatie ambtenaar. Uhm, maar dat is niet alleen voor Huis van het Kind. Zij begeleidt eigenlijk participatieprojecten allerhande, dus dat kan gaan over mobiliteit ook bijvoorbeeld, of, of andere zaken. Maar het is wel iets waar dat we... Dus die kunnen we ook zo af en toe wel raadplegen van 'hoe zou 't gij dat doen?'. Het blijft wel iets iets moeilijk en iets waarop we wel willen inzetten, maar waar zeker wel veel groeimarge nog is.

Speaker 1 [00:24:48] OK. Euhm. Ik zal anders efkes de meer theoretische kant aanhalen en dan kunnen we daarop verder bouwen. Euhm, ge hebt dus zelf uw korte definitie. Ik denk dat ik daarvan al vooral uit haal dat jullie dat in gesprek gaan wreed belangrijk vinden om na te gaan wat ja als Huis van het Kind eigenlijk moet omvatten om mensen te kunnen helpen. Uhm, en binnen het huis van het kind staat er officieel in het participatiedecreet eigenlijk dat de huizen, dat de Huizen van het Kind ondersteuning dienen te bieden die is afgesteld op de lokale noden en behoeften. Om dit te waarborgen wordt in het decreet participatie van de cliënt gepromoot. En dus als ik dat zo hoor bij jullie dingen, heeft dat eigenlijk echt vooral op het. Wordt het eigenlijk nog in werking gesteld, vooral op het in gesprek gaan en die noden te bevragen? Euhm, zijn er nog andere processen dat echt zegt van als ik dit hoor zijn er nog andere projecten die het afstaan, die afgesteld zijn op de lokale noden en behoeften? Denk je dan nog aan andere dingen dat jullie eigenlijk doen dat dat een beetje in de hand werkt of is het niet echt nog?

Speaker 2 [00:25:54] Euhm wij zitten als lokaal, als een huis van het kind, ook wel in nieuw overleg bijvoorbeeld woonoverleg, vrijetijds overleg waarin dat we wel proberen om signalen op te vangen, maar ook signalen die wij opvangen kunnen doorgeven aan anderen. Euh, wordt het een vrijetijdsoverleg zitten heel wat aanbieders van vrije tijd binnen STAD. Uhm, waarin dat wij dan wel kunnen de signalen die wij van onze gezinnen ontvangen kunnen doorgeven rond uhm laagdrempeligheid of rond uhm allee kostprijs of rond allerlei zaken kijken.

Speaker 1 [00:26:34] Eumh, ik heb een kleine tool mee vandaag, om even zo nog eens te gaan schetsen, eerder toekomstgericht, te gaan kijken van oke, wat zou jij zelf als medewerker binnen Huis van het Kind eigenlijk als een haalbare toekomst voor jullie huis of misschien zelfs als Utopia van waar zou ik willen dat mijn huis naartoe gaat? Ik ga mijn scherm delen daarvoor nu. Wat zou ik zelf willen dat mijn Huis meeneemt uit dit gesprek? Of dan misschien zelfs nog verder uit de verslaglegging die jullie daarvan krijgen?

Speaker 2 [00:27:17] ja zeker

Speaker 1 [00:27:19] Denk dat dat waarschijnlijk wel nuttig kan zijn omdat je de aanpakken van ander Huizen zult zien. Maar het om efkes een idee te geven van wat de theoretische kant van mijn onderzoek is, dan steunt ik voor dat participatie gegeven eigenlijk echt op een een soort van piramide, herken je dit misschien?

Speaker 2 [00:27:37] Ik heb dat zeker ooit in mijn opleiding gezien. Ja, uhm, maar,...

Speaker 1 [00:27:41] Ik zal het anders kort schetsen. En nu en dan zou ik graag horen van waar dat je zelf denkt dat Huis van het Kind van STAD nu staat op de piramide, waar dat je zelf een haalbare toekomst in ziet en waar je denkt als medewerker dat het Huis naar zou moeten streven? En waarom eigenlijk? Ja, ik ga dat dan straks misschien wel eens aanhalen? En dan zo ook de succesfactoren die daar toe kunnen bijdragen.

Speaker 2 [00:28:19] uhu.

Speaker 1 [00:28:20] Uhm om te starten. Het is eigenlijk gaande van onder naar boven. Het is wel niet dat het bovenste het doel is. Je moet niet perse als doel hebben we gaan meebeslissen. Die piramide is opgebouwd in verschillende lagen en dat gaat van beneden naar boven naar een meer participatie, een hoger participatieniveau. Maar binnen een organisatie moet er natuurlijk niet altijd meebeslissen als uiteindelijke doel hebben. Maar om te starten dus 'informer' en daarbij ga je echt eigenlijk gewoon mensen gaan informeren over beslissingen dat gemaakt worden binnen uw organisatie en over het aanbod dat jullie bieden. Bijvoorbeeld als je dat binnen het Huis van het Kind dan kadert, gaat dat over het feit ehm, dat je een Facebook pagina hebt waarin je aankondigt van die avond doen wij eumh, de speltheek open of doen dat of dat. Eigenlijk echt puur over een informatie doorgeven dat een mens eigenlijk bewust maakt van de mogelijkheden die ze hebben binnen uw organisatie. En dan raadplegen, dat gaat eigenlijk al om een stapje hoger in participatieniveau. Daarbij gade mensen eigenlijk bevraagd over hun mening. Dat gaat niet per se over welke noden dat zij hebben, dat ga ik echt over, ehm, wat vinden jullie bijvoorbeeld van het aanbod dat we hebben? Als bijvoorbeeld de speltheek open is, leg je daar een vragenlijst met een korte, euh, korte bevraging over hun gevoel over de speltheek waarbij je bevraagd 'Ik vind dit interessant, ik vind het niet interessant'.. Dus echt gewoon 'ik vind dat positief. Ik ben daar niet positief', maar bij deze gaan ze kort hun mening kunnen geven over het aanbod. Die meningen en die kunnen jullie natuurlijk wel meenemen als organisatie in uw beslissing. Ehm. Maar dat deed ik echt gewoon over het bevragen van de mensen over hun meningen. Dan hebben al adviseren, daarbij is het niet gewoon de mening bevragen, maar gaan we eindelijk echt al luisteren naar die noden en behoeften van de mensen. We gaan echt gaan kijken van OK en

bij de mensen aankloppen bij wijze van spreken bij die mensen gaan aankloppen. En echt zeggen kijk, eh, we willen ons aanbod echt aanpassen aan jullie. Echt gaan navragen van wat ze nodig hebben binnen Huis van het Kind, wat ze nog missen. Om zo te kijken hoe ze max gebruik kunnen maken van het aanbod. Dus daar eigenlijk echt al mensen. Dat kan zijn dat mensen moeten deel uitmaken van een de stuurgroep. Dan gaat ge mensen betrekken bij uw dingen waarmee ze duidelijk kunnen zeggen 'kijk dat hebben wij nodig, dat zijn onze behoeften daarbinnen'. En dan kunnen jullie als organisatie nog altijd afweten van dat lijkt ons niet haalbaar, dat leek ons wel haalbaar, maar die mensen worden hierbij wel al echt gehoord. Dan gaan we naar co-produceren, daarbij gaan mensen echt euhm, zelf die problemen eigenlijk een beetje aanduiden. Dus daarbij gade echt in samenwerking met uw cliënten echt de problemen situeren en daarmee, daarbij een oplossing gaan zoeken. Die mensen daarom ook input bij die oplossing en kunnen ook daarover echt hun mening geven, als ik 'ik zou het eerder zo doen of anders'. Dus dat is alweer een laag hoger. Dan is een kleine stap naar de bovenste laag, wat bij de bovenste laag, daar gaan eigenlijk ook echt die mensen mee besturen. Beslissing maken dus daar niet alleen aan over welke problemen, ze duiden het probleem aan. Het is ook meer naar een oplossing, ze maken echt concrete bestuursbeslissingen over hoe er eigenlijk in het grote kader aan gewerkt wordt. Euhm, heb je een idee van waar je uw Huis zou plaatsen nu?

Speaker 2 [00:31:55] Ik denk dat het op de grens van raadplegen en adviseren, euhm, zo raadplegen, dat proberen we wel. Niet altijd op een super formele manier, hoeft niet dat denk ik daarom per se, maar bijvoorbeeld door een gewone keer. Uhm. Dat we een stom voorbeeld. Maar ik heb bijvoorbeeld in mijn speltheek ne wishlist hangen en dan zo met Sinterklaas door de boekjes van een droomland en zo, dan kunnen de mensen of de kinderen daar dan uit knippen van al da zou tof zijn moest dat in de speltheek zijn. Dat zou eigenlijk ook een vorm van participatie, maar niet per se op de super formele manier als in een enquête over of euh. Dus dat gebeurt wel zeker.

Speaker 1 [00:32:34] Dat moet inderdaad ook niet formeel, zeker met kinderen,...

Speaker 2 [00:32:40] Nee uhm, en dan de adviseren. Euh, we zijn daar wel naar aan toe groeien. Eh inderdaad, we zijn nu zo aan het kijken van om echt iemand. We hebben een stuurgroep van Huis van het Kind. Daar zitten veel mensen en die ouders zijn, maar die zitten daar niet in hun rol van ouders. Die zitten daar in hun rol van coördinator van Huis van het Kind of de directie van de school. Dus we zijn ook echt aan het kijken om daar iemand in op te nemen die daar echt zit vanuit de rol als ouder, om die stem ook gewoon te horen. Het is niet per se dat de stuurgroep echt mee beleid bepaalt bij ons, maar uhm. Daar worden wel zo een keer wat beslissingen in afgetoetst ofzo. Euh van we zouden daar rond dat thema werken of vinden jullie daarvan? Uhm, dus ik denk dan weer wel nog niet zo aan dak alleen. T Is inderdaad wel gezegd. Het is niet per se meebeslissen dat is daarom niet het doel. Nee nee. Uhm maar daar zitten wij ook echt niet of nog niet? Of ik weet allee, ik weet ook nog niet persé of we daartoe moeten groeien. En ja uhm. Dus ik zou ergens zo tussen raadplegen adviseren zo. Voor bepaalde werkingen zal dat al iets meer dat adviseren zijn. Bepaalde werkingen zitten op dat raadplegen, informeren zowiezo. Uhm, dat inderdaad redelijk gemakkelijk kunnen. Als wij wel volk willen op onze activiteiten ja dan moet ge wel informeren of als je nieuwe dingen en nieuwe projecten wilt bekend maken. Uhm ja ja

Speaker 1 [00:34:18] en denk je zelf, aangezien en gezegd want er zitten nu hier ergens euhm. Denkt u zelf dat dat als het Huis van het Kind medewerker, dat dan een voordeel kan hebben om nog net iets hoger in die piramide te klimmen? Euhm, zijn er daar bepaalde voordelen dat je daar zelf al aan zou kunnen koppelen?

Speaker 2 [00:34:39] Ja, ik denk gewoon al als mensen hun echt kunnen herkennen in huis van het kind of ge werkt echt op maat ga je gewoon een heel, alee, ga je veel meer mensen hebben die bij u langskomen en die gebruik maakt van uw diensten. Uhm, als ge werkt naast, als ge iets uitwerkt en en gemerkt 'oei, mensen hebben er precies geen nood aan' of het kan maar iets stom zijn, bijvoorbeeld de de openingsuren, ze liggen totaal verkeerd waardoor mensen er gewoon niet geraken. Da's denk ik het grootste voordeel. Als ge dan een keer luister en ge hoort... we doen dat ook wel hoor, bijvoorbeeld de spelothek is sinds een paar jaar tot 6 uur s avonds open en dat was eerst gewoon de woensdagnamiddag. Maar dan hebben, ja dan zeiden der mensen van ja, maar wij werken tot tot s dat uur en wij geraken daar gewoon niet. Dat ook al een soort van participatie, dat het dan u wel uw werking kunt aanpassen naar wat dat er wordt aangegeven. Ik denk dat dat gewoon een heel groot voordeel is dat da ge meer gedragen hebt en dat ge meer bereik hebt.

Speaker 1 [00:35:48] En dan, als ze zegt. Euhm, ik zie dat wel als een voordeel zoude dan echt willen gaan bijvoorbeeld, naar volledig adviseren. Of zou je zelfs al durven zeggen, omdat je spreekt over die stuurgroep, denk je dat je, omdat daar wordt wel echt iemand in betrokken. Euhm, ik zal misschien aan de hand van een voorbeeld schetsen; dat je een stuurgroep hebt waarin je van elk soort client dat je bij het Huis van het Kind ziet passeren iemand includeert. en dat die dan al hun noden kunnen uitspreken en samen kunt werken aan deze te vertalen, alle, dat het echt samen met hen vorm krijgt. Waarbij je samen komt tot concrete oplossingen, activiteiten. Denk je dat zoiets een voordeel kan zijn of zie je dat eerder als iets dat meer werk vereist dat niet altijd voordeel biedt.

Speaker 2 [00:36:52] dus zeker meer werk en ik denk dat wel kan werk is dat kan lonen, maar het is wel iets waar. Dat zou natuurlijk het ideale zijn en we hebben daar ook een tijdje over nagedacht om eindelijk een soort parallelle stuurgroep met enkel ouders te maken, uhm, of te faciliteren. Maar dat is ja, zeker als gewild van elk soort. Want inderdaad, dan wilde ook niet alleen de modale ouders daarin hebben die hun daar misschien veel gemakkelijker toe aangetrokken voelen, euhm, dan een kwetsbare ouder of een ouder en een kwetsbare een kwetsbaar gezin. Die gaan niet die, die gaan niet zo rap zeggen van 'ah ik ga mee in de stuurgroep en ik ga mijn mening zeggen'. Dat is een heel moeilijk gegeven voor voor die doelgroep, dus daar zou wel, ik denk dat er zeker iemand van ons voltijs aan die stuurgroep dan zou kunnen... Dus... uiteraard zou dat heel mooi zijn. En ik denk ook wel dat dat veel zal opbrengen. Maar d'r moet tijd en ruimte voor zijn om zoiets te doen. Uhm, en dan moet ge keuzes maken. Dan moet ge bepaalde dingen laten vallen. Euh of anders verdelen of uhm. Maar ik zou daar wel zeker de voordelen van in zien.

Speaker 1 [00:38:11] Euhm ja, ik denk inderdaad dat is dat is een beetje de de twee splitsing dat ik al vaak heb gehoord. Mensen zeggen van het lijkt ons super nuttig om eigenlijk die mensen meer stemmen te bieden in onze organisatie, maar aan de andere kant vergt het ook al heel veel kracht vanuit ons uit om dat eigenlijk op poten te zetten en is, alle, loont dan niet altijd...

Speaker 2 [00:38:39] ja

Speaker 1 [00:38:40] Maar om daar misschien op een andere, een andere slag aan te geven. Heb je dan zelf het idee dat je het jullie wel, euhm want je sprak over die uren, die speleothek uren zijn bijvoorbeeld al aangepast dat jullie eigenlijk, het aanbod dat er nu is dat dat eigenlijk wel al aangepast is aan eindelijk wat dat ze, dat de gezinnen zelf willen? Alle zou je dat zelf al kunnen plaatsen onder participatie?

Speaker 2 [00:39:06] Ja dat zeker altijd het doel. En we gaan ons ook wel altijd zo daar heel bewust mee omgaan. Van oke, is dat wat mensen nodig hebben. Hou daarmee mensen bereiken. En sowieso is alles trail and error. Uhm proberen en dan merken van oei. OK, dat was het toch niet? Uhm, hoe kunnen we daar in de toekomst anders aanpakken? Uhm. Door dan wel ne keer te luisteren, bijvoorbeeld van oke, gij werd er nu op die activiteit, wat vond je er van, euhm of had je het anders verwacht.

Speaker 1 [00:39:40] Kan je daar misschien een concreet voorbeeld van geven van zo, want allee, ik denk dat dat dan misschien eerder een soort van ook valkuil kan zijn om dat participatieve groter te maken dan gezegd van ja dan zegt al vaak trail and error. Als het dan niet werkt. Euhm. Wat doen jullie daaraan mee? Wat doet er dan met het aanbod? Is dat dan, wordt het dan gewoon geschrapt? Of wordt het dan omgevormd naar iets dat wel zou kunnen werken? Eh, op welke manier pakken jullie dat aan?

Speaker 2 [00:40:16] Goh jawel, bijvoorbeeld wij organiseren ouder kind activiteiten rond, zo spelend verbinden, allee dat ge zo, we willen ze een beetje van door te spelen met je kind kunt ook heel verbindend werken. Uhm, dat is natuurlijk iets wat een beetje moet groeien omdat veel ouders zijn zo 'ah ik zet mijn kind ergens af om te spelen. Euh, ik ga mijn boodschappen doen ondertussen. En dan kom ik mijn kind weer halen.'. Dus t is toch hebt wel wat tijd nodig om dat idee te laten groeien. Plus ook al uw randvoorwaarden moeten wel een beetje vervuld zijn. Bijvoorbeeld dat moet op een goed moment zijn. Wanneer hebben ouders echt tijd? Uhm. Das sowieso trial en error van OK en dinsdagvoormiddag. Dat was het toch niet? Uhm, bijvoorbeeld op m'n woensdag aan veel ouders hebben misschien een viervijfde we hen dan een keer op nee woensdagen doen. Uhm. Ge moet zorgen dat dat voor die ouders ook interessant genoeg is dat ze echt daar iets aan hebben. Uhm, blijf kikk vasthangen of...

Speaker 1 [00:41:27] Ah je viel efkes weg.

Speaker 2 [00:41:30] Oei ist waar

Speaker 1 [00:41:31] Het is nu terug.

Speaker 2 [00:41:34] Ik hoor u wel.

Speaker 1 [00:41:37] Want ja, nu wel denk ik.

Speaker 2 [00:41:39] OK, ik weet niet tot waar dat ge het gehoord hebt.

Speaker 1 [00:41:41] Het ging over de randvoorwaarden en over het feit dat oei, het valt weer weg, ik zie u bewegen maar er is geen geluid

Speaker 2 [00:41:59] ik hoor u nog altijd.

Speaker 1 [00:42:04] Ik durf ook niet alles af te sluiten en terug te bellen, dan ben ik misschien de opname kwijt

Speaker 2 [00:42:39] Ik weet niet of je mij hoort.

Speaker 1 [00:42:41] Ja ja, denk dat het terug oke is, ik hoor u terug

Speaker 2 [00:42:48] ik zie en ik hoor je al. Het is. Hopelijk is het in orde.

Speaker 1 [00:42:53] Ik weet niet wat het beter is en ik kan mijn internet niet aan en uitzetten.

Speaker 2 [00:43:08] Dat we toch maar snel weer veel fysiek en live aan het echt mogen doen, want dat online gedoe...

Speaker 1 [00:43:14] Ja, awel, ik kreeg de melding dat mijn internet niet goed is. Maar als ik erop klikt dan staat er zo op dat.

Speaker 2 [00:43:31] O ja, jij valt bij mij ook af en toe weg,

Speaker 1 [00:43:35] ik, euhm, ik denk dat het terug goed is. We kunnen verder, het ging over de randvoorwaarden.

Speaker 2 [00:43:46] Ja dat ge natuurlijk moet, wacht ik ben efkes m'n draad kwijt ze ehm, van die ouder kind activiteiten als ge dat echt wilt euh, doen slagen of of wilt eh het ging over die trial en error. Allee laat je dat dan vallen. Denk dat ge zowiezo ook wel uhm, genoeg tijd euh, u idee ook wel genoeg tijd moet geven om te groeien en ook altijd achteraf moet luisteren naar uw deelnemers van was wat, was dat wat je ervan verwacht had. Is het een goed moment? Dus,.. En dat bedoel ik met al die randvoorwaarden van ge moet daar ook wel zien dat ge daar, uhm aandacht voor hebt.

Speaker 1 [00:44:32] Oké, ik heb nu alles wel eens proberen, ik ga even kort alles wat we al hebben besproken kort overlopen gewoon zodat we alle twee terug mee zijn . Euhm dus dat participatie gegeven hebben proberen te kaderen in een definitie dat van u kwam en dan de officiële benaming, definitie. Dat hebben we aan de hand van die piramide besproken daarbij euhm, zou ik misschien nog kort is de succes elementen willen aftoetsen en de valkuilen dat je zelf ziet binnen dat participatieve. Kort eens over wat ik tot nu toe daarvan uit het gesprek heb gehaald en in onder valkuil of succeselement steek. Euhm. En dan zou ik eigenlijk nog kort efkes willen inspelen op een echte participatieve aspect van jongeren en kinderen in jullie

werking en eigenlijk hoe dat de communicatie verloopt ook binnen jullie werking. Euhm, qua succes elementen denk ik. Denk bij jullie uit het gesprek vooral al heb gehaald eh, jullie echt zo zijn van wij probeerden eigenlijk af te stempelen door echt in gesprek te gaan met de mensen. Ik denk dat dat een groot succeselement is waarbij dat je ook veel van jullie activiteiten en projecten hebben op gebaseerd. Naar bijvoorbeeld uur dat worden aangepast...

Speaker 2 [00:46:17] Ook de inhoud rond thema's of zodat we werken

Speaker 1 [00:46:23] Ah ja voila, en het feit dat je zegt we proberen hulp te bieden aan alle gezinnen. Iedereen moet mee zijn. Dus dat je echt probeert een bepaald niveau te bereiken waarop je iedereen hulp kunt bieden, wat volgens mij ook wel een weerspiegeling is van inclusie en het bevragen en rekening houden met zo die noden van iedereen. Uhm. En dan bijvoorbeeld die wist-je-datjesavonden waarvan je je er bewust van bent 'dat trekt een bepaald volk', die buddyprojecten waarbij je je echt richt op kwetsbare groepen en waarbij mensen zelf kunnen zeggen ik heb er nood aan of net ik kan wel even zonder. Dat zijn volgens mij al sterke succeselement en geeft mooi weer van dat jullie, euhm, zeggen van kijk we beluisteren wat de mensen nodig hebben. En bijvoorbeeld dat aspect van die zwangere mensen dat we bepreken, alle jonge gezinnen waarbij dat er echt een kindwens is, daarmee aan de slag gaan. Euhm, waarbij je echt zegt van kijk we proberen preventief te handelen. Is dat ook iets waarvan je zegt wij zien dat als een succes element omdat we zelf merken dat er echt veel nood aan is? Of is dat eigenlijk eerder iets van we merken dat we eigenlijk veel mensen hebben, bijvoorbeeld met jonge kinderen die naar ons komen, dus we willen eigenlijk een stap vroeger zijn?

Speaker 2 [00:47:37] Het was eigenlijk vanuit een nood dat we ze niet bereiken, omdat mensen zo precies iets hebben van oké, het is pas als mijn kind 4/5 jaar is dat ik er iets mee kan doen of dak moet beginnen opvoeden, terwijl dat wij zelf vanuit een andere overtuiging zijn, maar we bereiken die mensen niet. Dus daarom hebben we daar echt proberen op inzetten, contact te leggen met partners, allé, Huis van het Kind werkt ook echt vanuit een partnerschap. Uhm, die allee, door het contact te leggen met Kind en Gezin, met vroedvrouwen, dat wij die mensen wel bereiken.

Speaker 1 [00:48:14] Zijn er nog andere success elementen dat ge zou koppelen aan dat bevragen van die noden of dat in gesprek gaan?

Speaker 2 [00:48:21] Ik denk dat wij ook altijd proberen uhm op veel plaatsen te zijn. Wat bedoel ik daarmee? Is bijvoorbeeld wij zetten heel vaak ons tentje van Huis van het Kind, bijvoorbeeld op de veldloop of op de braderieën in 't stad, of op andere activiteiten, schoolfeesten, waardoor dat wij eigenlijk naar de mensen toegaan. Wij weer gaan eigenlijk, we bevinden ons op plaatsen waar er sowieso onze doelgroep is. Ehm, waardoor dat de mensen niet speciaal naar ons moeten komen. Uhm, en dan is het ook heel gemakkelijk om mensen ne keer aan te spreken. Uhm, of om ne keer te luisteren. Uhm, en zo pikte ook heel veel dingen op, bijvoorbeeld op een veldloop als daar ouders rondlopen, wij bieden die iets aan, een soort gadget van huis van het Kind of wij, alle we delen appels uit of zo, geraakt ge op een heel laagdrempelige manier in gesprek met mensen. Uhm, ne gemakkelijke opener op het veldlopen is dan, euhm bijvoorbeeld sportfaciliteiten in uhm in STAD. Zo zijn we te weten gekomen dat er weinig, uhm, voor weinig sport

aanbieding is voor mensen met een beperking. Wij brengen, wij ontvangen die signalen op dat moment. Wij nemen dan mee naar een hoger overleg, uhm, waarin dat wij bijvoorbeeld met alle sportclubs van STAD samen zitten. Wij kunnen die nood daar dan leggen en zo kan daar mee verder gewerkt worden. Dus ik denk dat dat ook een belangrijke is, om jezelf als huis van het kind bekend te maken en ik keer naar, op andere plaatsen naartoe gaan.

Speaker 1 [00:50:02] De zichtbaarheid echt...

Speaker 2 [00:50:04] Ja.

Speaker 1 [00:50:05] En qua valkuilen hoorde ik vooral dat eigenlijk dat de tijd en de, de, de ruimte een groot iets is. Euhm, denk je dat er nog andere dingen zijn die eigenlijk een beetje daar dat participatie, euhm... Dat participatieve eigenlijk tegenhouden of denk je dat...

Speaker 2 [00:50:27] Dat is sowieso de grootste denk ik. Dat iemand daar heel,... Dat dat heel intensief is, zo'n participatief proces. Euhm, dus tijd en ruimte zal zeker de grootste valkuil zijn. En ik denk dat dat voor ons omdat wij maar een heel... Wij hebben echt zo enerzijds ons modale ouders, anderzijds uw kwetsbare ouders die dan zeker voor zo'n participatief proces of project wel moeilijker te bereiken zijn. Maar dan hebt u natuurlijk weer niet. Als ge die niet bereikt hebt de weer niet zo u, uwe spiegel van uw bevolking, of u, u... Dus denk dat dat ook wel voor ons de moeilijke is.

Speaker 1 [00:51:08] Ja ehm. OK, dan denk ik de laatste vraagjes gaan eigenlijk echt ten eerste in op het recht op participatie van jongeren en kinderen zelf. Hoe zou dat dan zelf kaderen binnen uw werking? Of denk je dat, aangezien ik hier echt meer wil weten over jongeren en kinderen dat daar bij jullie dan eerder wordt geïmplementeerd in die jeugddienst?

Speaker 2 [00:51:33] Het wordt wel geïmplementeerd in de jeugddienst vooral, maar STAD heeft ook het label Kindvriendelijke Stad. Ehm, dat is ook vanuit bataljong, allee dat dat uhm getrokken wordt en uhm daarin is partic... We hebben, zo 4, alle nu in maart, moet wij ons uhm onze verlenging van het label indienen. We zijn dat sinds 2016 denk ik. Dus nu moet dat verlengd worden, maar moeten we weer een heel rapport schrijven daarover. En participatie is wel een van onze vier pijlers, uhm, binnen dat rapport. Uhm. Maar wie dat dat effectief in uitvoering brengt, is dan wel de jeugddienst.

Speaker 1 [00:52:16] BIs dat rapport ergens online te vinden?

Speaker 2 [00:52:21] Dat van STAD zelf? Goh, dat weet ik niet of dat je dat online kan vinden.

Speaker 1 [00:52:30] Maar dus participatie is een van jullie 4 pijlers, sorry voor de onderbreking.

Speaker 2 [00:52:38] Nee, nee, nee, dat is geen probleem. Dus dat is wel één van die pijlers binnen onze, voor ons verlenging van kindvriendelijke stad.

Speaker 1 [00:52:49] En hoe zou dat dat binnen u huis? Ziet ge dat echt concreet ben in uw huis? Of is dat echt iets dat eigenlijk onder de grotere koepel van Huis van het Kind bij jullie vooral wordt naar voren geduwd, alle ja of getrokken wordt door de grote koepel of zoude dat zelf ook specifiek in praktijken en veranderingen kunnen verwoorden?

Speaker 2 [00:53:11] Natuurlijk wij bij Huis van het Kind, wij focussen echt op de ouders. Uhm. We hebben heel weinig dat wij maar kinderen, uhm, zo gesprekken doen zonder dat daar ouders bijzijn, dus het is echt wel bij onze jeugddienst die die dan op jongeren, uhm, zich gespecificeerd. Alle bijvoorbeeld, ze hebben echt een toff Instagram waar dat ze dan af en toe zo een keer van die polls doen, of van die vraagjes of van die uhm. En dat hebben wij wel niet. Ze hebben ook, alle, ge hebt sowieso een jeugdraad die dan onder de jeugddienst zit, maar dat hebben wij niet.

Speaker 1 [00:53:51] OK. Euhm, uhm, ok, als ik het zo hoor is dat misschien dan eerder een vraag voor de jeugd dienst bij wijze van spreken.

Speaker 2 [00:53:55] Uhu

Speaker 1 [00:53:56] En dan nog de laatste dingetjes over euhm, als jullie iegenlijk veranderingen aanbrengen in jullie beleid en jullie aanbod, ehuh, hoe wordt gecommuniceerd naar jullie, naar jullie cliënten toe worden, heb je bijvoorbeeld een vast communicatiekanaal. Euhm denk dan bijvoorbeeld aan sociale media of een website of zo van die dingen.

Speaker 2 [00:54:23] We hebben een website, we hebben Facebook. Uhm. Maar wij proberen ook voor heel hard naar ons partners toe uhm dingen uit te sturen, uit door bijvoorbeeld naar uw scholen iets uit te sturen en te vragen wat willen jullie dat via Smartschool uhm, publiceren bereikte natuurlijk heel veel mensen. Uhm, als wij vragen aan al onze partnerorganisaties die ook binnen STAD bezig zijn rond gezinnen of opvoeden of vrijetijd of al die levensdomeinen, ja dan bereikt gewoon heel veel mensen. Dus dat is wel iets wat wij altijd proberen van ook om goed na te denken voor een activiteit van via welke kanalen willen we dat verspreiden? Omdat alleen website en alleen Facebook lijkt ons allé, valt er een heel grote groep nog uit de boot.

Speaker 1 [00:55:15] Euhm oké. En dan heb ik nog een paar vragen over specifiek nog een keer die mening van de cliënten zelf, maar over het aanbod aan beleid. En daarbij denk ik dat ik vooral terug kan vallen op het feit dat jullie euhm, bij wijze van spreken zoals je doet in die speltheek daar een blaadje hangt. Maar zijn er ook echt specifieke bevragingen dat jullie echt concreet, alle gaan doen over het aanbod, allee over de mening over dat aanbod bij jullie cliënten dat bijvoorbeeld overkoepelend over het Huis van het Kind kan gedaan worden?

Speaker 2 [00:55:51] Wij hebben af en toe al zo ouderbevragingen rond bepaalde werkingen. Maar als het dan echt implementeert in die werking. Wij hebben bijvoorbeeld een project rond warme transitie, en dat gaat er eigenlijk over van hoe kunnen we de overgang van de crèche, van kinderopvang naar de kleuterklas makkelijker maken? Euh, daarbinnen gebeurt dan wel af en toe een keer een bevraging van naar ouders

toe. Uhm, in de spelothek gebeurt dat af en toe. Wij hebben natuurlijk onze klassieker ideeënbus ma ge merkt wel dat dan niet... Dat werkt zo niet zonder omkader... Allé of bij ons toch, Dat werkt niet echt zonder omkadering. Heel weinig mensen gaan vanuit hun zelf daar iets ze insteken, dus het gebeurt wel kleins... Allé zo project per project meer. Maar zo algemeen nog minder. Uhm, we hebben ooit wel eens euh rond-de-tafels georganiseerd en de bedoeling is wel om dat opnieuw te organiseren. Ik weet niet of dat je het concept een beetje kent?

Speaker 1 [00:56:57] Een soort van wereldcafé?

Speaker 2 [00:56:59] Ja zo een soort van.. We brengen heel veel mensen die interesse hebben, alle die samen en dan uhm, is er per tafel een thema waarover er gepraat wordt of er een mening kan gegeven worden. Dat wordt dan gebundeld en daar komt een beleidsvoorstel uit. We hebben dat wel al eens gedaan. De bedoeling is al weer om dat nog eens te doen rond dan echt specifiek die kindvriendelijke stad. Uhm. Dus dat lijkt mij wel zo het grootste wat dat we doen op participatie niveau voor het moment voor de rest zijn die momenten zo meer geïmplementeert in de deelwerking.

Speaker 1 [00:57:39] En euhm, welk gewicht hangen hier dan eigenlijk aan die meningen dat daar dan uitkomen? Of zie je het gewicht meer project afhankelijk?

Speaker 2 [00:57:55] goh, ik denk over het algemeen dat we daar wel zeer veel, alle daar wel waarde aan hechten en dat we dat wel belangrijk vinden. Uhm..... (stilte) Ja, het is, het blijft gewoon echt een moeilijke en denk ik zo participatie en hoe en op welke manieren kunnen we dat het beste doen? Uhm en eigenlijk, eigenlijk zou je dat moeten kunnen bij elke deelwerking dat iedereen doet zou je dat moeten kunnen implementeren? Maar dat vraagt gewoon heel veel tijd. En euh, daar zitten wij op dit moment gewoon echt nog niet.

Speaker 1 [00:58:31] Dat is ook geen probleem he, ik probeer gewoon een beeld te krijgen van de stand van zaken.

Speaker 2 [00:58:39] Nee tis dat. allee ge kunt dat ook zien als een soort, allee... dat is het mooie denk ik wel aan die huizen van het kind. Dat bestaan nog niet zolang, wij bestaan u vijf jaar. Ge zijt al enorm gegroeid, maar ge gaat altijd pijnpunten hebben en gaat altijd wel groeimarge hebben. Denken dat al goe is dat ge u bewust van zijt? Uhm, dat had daar ook nog niet, zij het waardoor dat ge wel altijd er zo van zijt; OK, we zijn daar nog niet, dus we gaan er nog een extra steentje, we gaan daar nog een beetje extra voor inzet geven of aandacht voor geven, waardoor dat we dat wel zo nooit echt volledig uit het oog verliezen of zo.

Speaker 1 [00:59:18] En nee, dat is. Ik denk dat dat dan voor u zeer toekomst gerelateerd is, alle hoe dat dat dan wordt verwerkt natuurlijk de letterlijke vertaling in uw aanbod daarvan dat is dan ook natuurlijk moeilijk om te om concreet te verwoorden, aangezien dat per project een beetje afhankelijk is. Dus ja, ik denk dat we eigenlijk,... We zijn het einde en de laatste vraag gaan nog over krijgen jongeren en kinderen

eigenlijk in het algemeen de kans om mijn mening te uiten. En hoe wordt daarmee omgegaan? Heb je daar een idee van, bijvoorbeeld dan per project?

Speaker 2 [01:00:07] Mmm, bedoel je in t algemeen in STAD of bij ons specifiek?

Speaker 1 [01:00:13] Ja, nee, echt binnen jullie huis, kan je dat daarin kaderen?

Speaker 2 [01:00:17] Euhm binnen Huis van het Kind niet, binnen STAD uhm, nog niet genoeg zeker? Niet uhm, zoals waarschijnlijk in heel veel steden en gemeenten. Uhm, de dat er wel een jeugdraad bestaat en dat er wel veel officiële dingen zo zijn, maar wordt daar al effectief heel veel naar, allee meegedaan of naar geluisterd? Niet genoeg waarschijnlijk hé.

Speaker 1 [01:00:48] Nee. Ehm. Allee nee, ik bedoel ter conclusie nee...

Speaker 2 [01:00:54] Ja ja ja, ik snap dat.

Speaker 1 [01:00:56] Ehm. Ja, ik hoor het zo een beetje fifty fifty als ik zo aan ter afsluiting misschien en. Ik heb al van mensen horen van ja, wij proberen er echt op in te zetten en van andere mensen dat het bij hen binnen de gemeente ook sterk is ingedeeld en zij zich vooral richten op ouders en een andere werking op jongeren Maar het is al goed dat ik er iets van antwoord op krijg dat is al een start en dat speelt dan ook weer mee. allee dat zij ook nuttig resultaten voor Huis van het Kind in het algemeen.

Speaker 2 [01:01:24] Ag ja, natuurlijk

Speaker 1 [01:01:30] Een soort van manier op te zeggen van kijk het is niet altijd zo dat de jongeren daar in betrokken worden, gewoon omdat er al andere instanties zijn die hulp bieden en het zou misschien een beetje overlappend zijn wanneer we dat ook gaan doen?

Speaker 2 [01:01:54] Dat is ook wel wat dat we ervaren. Omdat we met heel veel partners samenwerken, proberen we dat ook wel te bewaken, van wie is er voor ons? Wat is er voor anderen? En ge moet daarvoor niet dubbel... alle, het zou hier inderdaad een beetje stom zijn als je daar dubbel op werkt, als iemand anders het aanvullend op jouw werking kan doen. Uhm, we werken wel heel vaak samen met jeugddienst hé door bijvoorbeeld zij zorgen dan echt voor de activiteiten voor de de kinderen en de jongeren. Maar we sluiten dan aan en wij zorgen dat er iets is voor de ouders. Of wij zorgen dat er aanbod is voor ouders, dat wel. Maar om da ge.... ja, we hebben een beetje daarin geluk denk ik dat wij zo binnen en één departement zitten met één diensthoofd die zowel voor Huis van t Kind als voor de jeugddienst zowat de dingen de grote lijnen uit tekent.

Speaker 1 [01:02:48] Ja oké ik had het zo ook echt begrepen en ik ga dat zo meenemen naar mijn resultaten. Zoals ik daarstraks al zei ga ik die nadien ook via Bataljong aan jullie bezorgen. Echt merci om tijd vrij te maken op deze maandagvoormiddag en tot ziens!

Labellijst

Kennismaking

- Leeftijd
- Opleiding
- Werkervaring
 - o Voor huis van het kind
 - o Binnen Huis van het kind
- Job omschrijving

Werking Huis

- Opbouw huis van het kind
- Contextschets
- Omschrijving doelgroep
- Omschrijving plaats binnen sociale setting gemeente
- Succesvolle aspecten werking

Participatie (mening)

- Eigen definitie participatie
- Omschrijving van participatieve acties in HvhK
- Situering van participatieniveau op piramide
- Doelen omtrent participatie - toekomstperspectieven
- Sterktes
- Valkuilen

Communicatie

- Communicatiemiddelen voor veranderingen
 - o Beleid
 - o Aanbod
- Meninge n verwerven

thesis interviews

Codes

Name	Description	Files	References
communicatie	Hoe worden stakeholders en cliënten op de hoogte gebracht van aanbod en beleid?	7	24
communicatiemiddelen voor verandering		7	9
meningen verkrijgen		5	15
participatie	Integratie van participatieve aanpak binnen werking + stem van het kind includeren + gewichtsbepaling	7	85
doelen participatie		6	15
eigen defenitie		7	11
participatieve acties binnen HvhK		7	13
situering participatief niveau		7	7
sterktes		7	3
toekomstperspectieven		7	9
Valkuilen		6	8
Bevragen van kinderen en ouders		7	11
Verwerking meningen			8
werking HvhK	Hoe zit het huis van het kind in elkaar?	7	73
contextschetst		7	7
kennismaking		7	33
job omschrijving		7	7
leeftijd		4	4
opleiding		5	5
werkervaring		7	7
binnen HvhK		7	7
voor HvhK		3	3
omschrijving doelgroep		7	9
omschrijving plaats binnen sociale setting HvhK		6	8
opbouw		5	5
succesvolle onderdelen aanbod HvhK		5	11

oproep kandidaten sociale media

GEZOCHT: HUIS VAN HET KIND

werknemers en jongeren

***WERK JIJ BINNEN EEN
HUIS VAN HET KIND?
OF BEZOEK JE ER VAAK
EENTJE?***

Of ken je iemand die dit doet?

***IK
ZOEK
JOU!***

The background features abstract, overlapping organic shapes in blue and orange. A blue circle on the left contains the text 'IK BEN MARIE EN...'. To its right, on an orange background, is the main title in white, bold, italicized capital letters.

*IK BEN
MARIE
EN...*

***VOOR MIJN THESIS
ZOEK IN MENSEN
OM TE
INTERVIEWEN OVER
DE PARTICIPATIE
BINNEN EEN HUIS
VAN HET KIND.***

*PRAKTISCHE
KANT*

- **INDIVIDUEEL INTERVIEW**
- **ANONIEM VERWERKT**
- **DUUR: 1 UUR**
- **ONDERWERP: UW EIGEN
MENING EN VISIE OVER
PARTICIPATIE**

***HEBT U
INTERESSE?
MAIL ME!***

marie.bogaerts2@vub.be